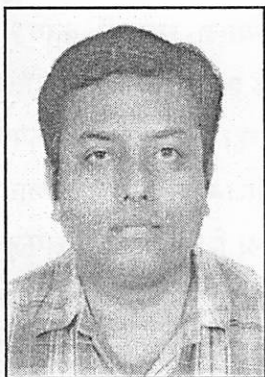

अनुक्रमणिका

१) संपादकीय - अमुल बनसोड	३
२) येशू रडला -जे.सी.चोट	६
३) सेवक वडील - जेरी बेट्स	८
४) नवीन कराराच्या "अंतःकरणाचे" संक्षिप्त अध्ययन - होलीस मिल्लर	१३
५) आनंदीत असा - डालटन की	१५
६) पहिले आणि नंतर - बॉब पलंकट	१७
७) दुःखचा आशीर्वाद - एडविन वार्डन	१९
८) जे आपल्याजवळ आहे त्याचाच उपयोग करावा - सी.डब्ल्यू. ब्रेडली	२१
९) आनंद करणाऱ्याबरोबर आनंद करा - जी.एफ.रेयनस	२३
१०) फक्त एक वेळेस - मॅल्कोम जेम्स मेक्लॉड	२५
११) एकमेकांचे हाथ पकडणे - जो मेलोन	२६
१२) सर्वांना प्रोत्साहनाची आवश्यकता असते - होर्वे पोटर	२८
१३) ठाम भूमिका घेणे - टॉम केल्टन	३१
१४) मला ओळखा	३५
१५) लेकरांना शिकवणे - जो रोक	३७
१६) लेकरे आणि आज्ञापालन - मिल्टन कैरावे	४०

१७) ख्रीचे महत्त्व तिच्या स्वतःच्या आत - बेट्टी बर्टन चोट	४२
१८) वचन शोधा	४५
१९) महान कार्य	४७
२०) जळते झुडूप - टी.पीयर्स ब्राऊन	४९
२१) जर "ख्रिस्ती लोक" ख्रिस्ती होती - डब्ल्यू डग्लस हॅरिस	५२
२२) सुवार्ता पोहचविण्याचा उत्साह - टोनी डब्ल्यू. बॉयड	५४
२३) वैयक्तिक सुवार्ता प्रसार आणि तुम्ही - जॉर्ज एक्पबली	५७
२४) परमेश्वराचे सामर्थ्य विरुद्ध मनुष्याची "बुद्धी"	६१
- एवन मिलोन	
२५) जिवंत बलिदान - वेन बेरियर	६३
२६) परमेश्वराची उपासना का करावी ? स्तोत्रसंहिता ९५	६६
- मेक्स पॅटरसन	
२७) जर	६९
२८) काय येशूच्या म्हणण्याचा अर्थ हा होता काय की त्याच्या शिष्यांनी आपल्या आई-वडील आणि प्रियजनांचा द्वेष करावा	७१
- डेयटन कीसी	
२९) विश्वास...प्रेम - डेन विंक्लर	७३

संपादकीय

- अमूल दयानंद बनसोड

प्रिय वाचकांनो,

प्रभू येशूच्या नावामध्ये सर्व वाचकांना प्रेमपूर्वक सलाम. आम्हाला खात्री आहे की आतापर्यंत तुम्हाला मिळालेली व्हाईस ऑफ ट्रूथची संपूर्ण त्रैमासिक तुम्हाला नक्कीच आवडलेली असेल. आतापर्यंत तुम्हाला पाच त्रैमासिक मिळाले असेल, नसेल तर आम्हाला लिहा म्हणजे आम्ही ती मागील त्रैमासिके पुन्हा तुम्हाला पाठवू.

हे सहावे व्हाईस ऑफ ट्रूथचे त्रैमासिक तुम्हाला देतांना आम्हास अत्यंत आनंद होत आहे. ह्या संपूर्ण पुस्तकामध्ये तुम्हास विविध लेख देण्यात आले आहे. पवित्रशास्त्राच्या सखोल अभ्यासकांनी हे लेख लिहिलेले आहेत. आजच्या ह्या काळामध्ये ह्या पवित्रशास्त्राच्या अभ्यासकांची व शिकण्याची फार गरज आहे. प्रे.कृ. ८ व्या अध्यायात प्रभूचा सेवक फिलिप्प

हा दूताने सांगितल्याप्रमाणे राणी कांदके हिच्या मोठ्या अधिकाऱ्याला भेटला व हा अधिकारी वाचीत असलेला शास्त्रलेख पाहून फिलिप्पाने म्हटले, “आपण जे वाचीत आहा ते आपल्याला समजते काय?” (प्रे.कृ.८:३०). हा अधिकारी यशयाच्या ग्रंथातील शास्त्रलेख वाचत होता, पण त्याला त्याचा संदर्भ समजत नव्हता, तेव्हा त्याने प्रामाणिकपणे फिलिप्पाला म्हटले, “कोणी मार्ग दाखविल्या खेरीज मला कसे समजणार? (प्रे.कृ.८:३१). ह्यावरून समजते की ह्या मनुष्याला शिकण्याची व समजून घेण्याची आवड होती. त्यामुळे त्याने फिलिप्पाला प्रतिप्रश्न केला की “मला हे कसे समजणार, जोपर्यंत ते मला कोणी समजून सांगणार नाही.” ह्या मनुष्याची पवित्र शास्त्राविषयी उत्कंठा पाहून फिलिप्पाने त्याला ह्या शास्त्रलेखाबद्दल सविस्तर समजावून सांगितले (प्रे.कृ.८:३२-३३; यशया ५३:७-८).

प्रभू येशू ख्रिस्ताची सुवार्ता मनापासून ऐकत असताना ह्या अधिकाऱ्याने पुन्हा एक प्रश्न फिलिप्पाला केला, “....पाहा हे पाणी; मला बामिस्मा घेण्यास काय हरकत आहे?” (प्रे.कृ.८:३६). ह्यावरून नक्कीच तुम्हाला कळाले असेल की प्रभूचा सेवक फिलिप्प त्याला येशूविषयी सांगत असताना बामिस्म्याबद्दल सुद्धा सांगितले. जर फिलिप्पाने ह्या अधिकाऱ्याला बामिस्म्याविषयी सांगितले नसते तर त्याने कोणताच प्रश्न बामिस्म्याबद्दल केला नसता. पण नक्कीच फिलिप्पाने त्याला बामिस्म्याबद्दल सविस्तर समजावून सांगितले. कारण प्रभू येशूने पुनःरूत्यान झाल्यानंतर स्वतः आज्ञा दिली की, “..... सर्व जगात जाऊन संपूर्ण सृष्टीला सुवार्तेची घोषणा

करा. जो विश्वास धरितो व बामिस्मा घेतो त्याचे तारण होईल; जो विश्वास धरत नाही तो शिक्षेस पात्र ठरेल” (मार्क १६:१५-१६). ह्या महान आज्ञेनुसार “तेव्हा त्याने रथा उभा करावयास सांगितले; आणि फिलिप्प व षंड (कांदके राणीचा अधिकारी) असे ते दोघे पाण्यात उतरले; आणि त्याने त्याला बामिस्मा दिला” (प्रे.कृ.८:३८) आणि हा अधिकारी त्याच वेळेस ख्रिस्ताच्या मंडळीचा सभासद बनला की जी मंडळी ख्रिस्ताने बांधली होती (मत्तय १६:१८; रोम १६:१६).

वाचकांनो, ह्या संपादकीय लेखांविषयी मी काही विचार तुम्हासमोर ठेवीत आहे.

- १) इतका मोठा हा अधिकारी असून सुद्धा तो प्रवासामध्ये पवित्रशास्त्र वाचत होता.
- २) त्याला स्वतः वाचनाची आणि समजून घेण्याची आवड होती.
- ३) येशू ख्रिस्ताच्या बामिस्म्याविषयी जेव्हा त्याने ऐकले तेव्हा त्याने तात्काळ निर्णय घेऊन बामिस्मा घेतला.
- ४) हा बामिस्मा त्याने बुडून घेतला. (शिंपडून किंवा ओतून घेतला नाही)
- ५) बामिस्मा घेतल्यानंतर तो कोणत्या मंडळीचा सभासद झाला असेल? ह्या पुस्तकातील अध्यात्मिक लेखांद्वारे परमेश्वर तुम्हास आशीर्वादीत करो.

येशू रडला

योहान ११:३५

- जे.सी.चोट

ओळख :

- १) आम्ही सर्व पवित्रशास्त्रातील सर्वात लहान वचनाशी परिचित आहोत, “येशू रडला” (योहान ११:३५).
- २) काही वेगवेगळ्या भाषांतरामध्ये पहा.
 - क) येशू ओक्साबोक्सी रडला. (मॉफ्ट)
 - ख) “येशूचे अश्रू वाहले”. (गुड स्पीड)
 - ग) “आणि येशू स्वतः रडत होता”. (बेसिक इंग्लिश)
 - घ) “येशूच्या डोळ्यात पाणी आले”. (लिविंग बायबल)
- ३) रडणे कमजोरीचे प्रतिक नाही.
- ४) रडण्याचा अर्थ पुष्कळ गोष्टी आहेत.
 - क) हा व्यक्ती भावनांना समजू शकतो.

ख) त्याच मन दुःखी झाले आहे

ग) कष्ट

घ) शोक

ड) व्यक्तीगत ओढ

च) पूर्ण विश्वास

छ) सहानुभूती

ज) सत्य

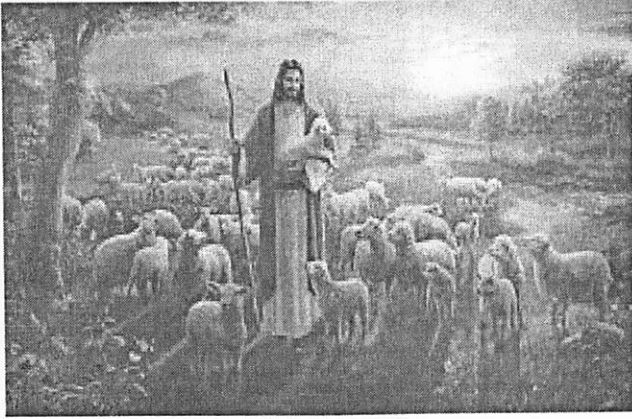
चर्चा :

- १) येशू व्यक्तीसाठी रडला (योहान ११:१-४६).
- २) येशू नगरासाठी रडला (मत्तय २३:२७, लूक १३:३४, लूक १९:४१-४८).
- ३) येशू पिढीसाठी रडला (लूक ७:३१-३५, योहान १:११).
- ४) येशूला जगाची काळजी होती, (मत्तय २६:३६-४६, लूक २३:४६, पेत्राचे पहिले पत्र २:२१, ३:१४-१८)

निष्कर्ष :

- १) येशूला आमच्यापैकी प्रत्येकामध्ये आवड आहे आणि त्याला आमची काळजी आहे.
- २) येशूला आपल्या लोकांद्वारे नेहमी नाकारल्यामुळे, नव्याने पुन्हा वधस्तंभावर जाऊन फार दुःख होते.
- ३) जगाला हरविलेल्या स्थितीत पाहून त्याला दुःख होते. ज्याच्या तारणासाठी तो मरण पावला.
- ४) संपूर्ण जगात सुवार्तेला घेऊन जाणाऱ्या त्याच्या आज्ञेला पूर्ण करण्यास आम्ही अपयशी राहिल्यावर त्याला होणाऱ्या दुःखाची कल्पना करा.
- ५) परमेश्वर आमचे साहाय्य करो की आम्ही आणखी समर्पित व्हावे, न की आपल्या तारणाऱ्याला दुःख देणारे.

सेवक वडील

- जेरी बेट्स

मंडळीच्या प्रारंभापासूनच देवाने नेमून दिले की तिला वडिलांच्या आणि सेवकांच्या (Deacons) द्वारे चालवावे. सर्व शतकांमध्ये मनुष्याने ह्या दैवी योजनेपेक्षा ह्याचा अनेक यंत्रणेमध्ये वापर केला. तथापि, ज्या मंडळांच्यांची देवाची योजना अनुसरण्याची इच्छा आहे ते सतत वडील आणि सेवकांची जी साधारण योजना आहे त्याद्वारे चालविल्या जाते. ह्या विषयावरील प्रबंधामध्ये आम्हाला हा प्रश्न विचारात घ्यायचा आहे की, "वडील मंडळीला कसे मार्गदर्शन करू शकतात ?" मी सहमत आहे की अनेक वडील फार सजग आणि प्रामाणिकपणे देवाला जसे वाटते तसे त्या मार्गाने त्यांच्या आदरणीय मंडळांचे मार्गदर्शन आणि देखरेख योग्य प्रकारे करतात. दुसऱ्या बाजूने सांगावयाचे झाल्यास तर काहीजण चुकीच्या मार्गाने किंवा चुकीच्या उद्देशाने मार्गदर्शन करतात.

पुढारीपण हे भययुक्त जबाबदारी आहे. पवित्रशास्त्रामध्ये काही झोंबणारे शब्द पुरुषांसाठी राखून ठेवले आहेत की जे पुढारी व्हायला पाहिजे होते पण झाले नाहीत. यहेज्केल ३४:१-६ मध्ये दुष्ट मेंढपाळाचे चित्र रंगविले आहे आणि यशयाने इस्त्राएलाच्या पुढाऱ्यांचे असे वर्णन केले आहे की ते आंधळे पहारेकरी आणि न भुंकणारे कुत्रे आहेत (यशया ५६:९-१२). मत्तय २३ मधील येशूच्या शब्दांकडे लक्ष द्या की ज्यामध्ये शास्त्री आणि परुष्यांविषयी धिक्कारांची मालिका आम्हाला आढळते. ह्या यहुदी पुढाऱ्यांनी नितीमत्वाचे उदाहरण असायला पाहिजे होते. तथापि, त्या एकाच अध्यायामध्ये आठ वेळा येशूने त्यांना ढोंगी म्हटले आहे. स्पष्टपणे हा काही आदर्श एखाद्याने अनुसरण्याचा नाही.

काही लोक व्यवसायासारखे आदर्शनि पाहतात की ज्यामध्ये वडिलांनी मार्गदर्शन करावे. वडील संचालक मंडळाप्रमाणे, मंडळीवर नियंत्रण करण्याचा प्रयत्न करतात आणि साहेबासारखी कृती करून संपूर्ण मंडळीने ते पाळावे असे निर्णय घेतात. ते कार्य करण्यासाठी वेगवेगळे सेवकवर्ग भाड्याने घेतात आणि जर त्यांनी इच्छित परिणाम साधला नाही तर त्यांना बदलल्या जाते. तरीपण हा वरील आदर्श पवित्रशास्त्रीय नाही. मेंढपाळ अध्यात्मिक पुढारी आहे आणि त्याचे कळपासोबत नाते आहे हे पवित्रशास्त्रामध्ये लाक्षणिक प्रभावाने वापरण्यात आले आहे. ५०० पेक्षा अधिक वेळा हे वापरल्या गेले आहे. येथू मुख्य मेंढपाळ आहे आणि आजच्या आत्मिक पुढाऱ्यांनी ख्रिस्ताचे अनुकरण त्याच्या प्रेमळ सेवेने आणि खऱ्या नात्याने करावे. हे सेवकावर मालक असण्याचे नाते नसावे, तर प्रेमाचे आणि सेवेचे असावे.

मेंढपाळ आणि मेंढरांची कल्पना वडील आणि मंडळीचे नाते दर्शविण्यासाठी तीन बाबींचा उल्लेख केलेला आहे. पहिले हे की, वडील

उपलब्ध असायला पाहिजे. जसा मेंढपाळ आपल्या मेंढरासमवेत अधिक वेळ घालवितो, तसाच वेळ नातेसंबंध वाढविण्यासाठी अध्यात्मिक कळपासमवेत घालवावा. दुसरे असे की, मेंढरांना कसल्याही प्रकारची गरज असेल, तेव्हा मेंढपाळ त्याचा पुरवठा करण्याचा प्रयत्न करतो. तशाचप्रमाणे वडिलांनी सुद्धा कळपाच्या अध्यात्मिक उन्नतीसाठी समर्पित असायला पाहिजे. वडिलांनी मेंढरांच्या कमतरतेबद्दल निर्णय घेऊ नये, तर त्याने कळपाचा दोष आणि उणेपणावर फार मोठी दया दाखवावी. सरतेशेवटी काही काळानंतर भरवसा प्राप्त करून पक्का करणे होय. मेंढरे मेंढपाळावर भरवसा ठेवितात आणि मंडळीने वडिलांवर भरवसा ठेवायलाच पाहिजे. तरीसुद्धा हा भरवसा मिळविता आला पाहिजे आणि नक्कीच हा भरवसा त्याने वडील बनण्यापूर्वीच प्राप्त करायला हवा. आम्ही येशूवर भरवसा ठेवितो कारण आम्हाला माहीत आहे की तो त्याचे अभिवचन पाळीतो, तशाचप्रमाणे वडिलांनी सर्व प्रमाणात भरवसालायक असायला पाहिजे.

वडील कळपांसाठी किता आहेत. काही लोकांचे म्हणणे आहे की वडिलांना खरा अधिकार नाही आणि त्यांनी फक्त स्वतःच्या उदाहरणांनी मार्गदर्शन करावे. ही कल्पना त्यांचा अधिकार कमी करते व त्यांनी कसे कार्य करावे हे दर्शविते. कोणीतरी म्हटले, "जेव्हा एखाद्या व्यक्तीला त्याचा अधिकार ठासून सांगावा लागतो तेव्हा त्याचा असाच अर्थ होतो की त्याला फार कमी अधिकार आहे." जेव्हा वडील हे योग्य किता असतात तेव्हा इतरांना त्यांचे पुढारीपण आनंदाने अनुसरावे वाटते. इतरांनी काय करावे हे सांगणेच फक्त त्यांचे कार्य नाही. परंतु कशा प्रकारे जगावे आणि देवाचे कार्य कसे करावे हे त्यांनी इतरांना दाखवणे सुद्धा आहे. त्यांचे कार्य मदतनिसांचे आहे, जसे की कशाप्रकारे येशू त्यांच्या शिष्यांसोबत संबंधीत होता.

आतील आणि बाहेरील खात्या शिक्षणापासून कळपाचे रक्षण करणे होय. म्हणून...साध राहो" (प्र.क.२०:२९-३१). वडिलांचे कार्य हे आहे की उर्ध्व शिक्षणांना आपल्यामागे ओढून घेण्यासाठी विपरीत गोष्टी बोलतील लंडां गुन्हेमध्दे शिरतील हे मी जाणून आहे. गुन्हेपेकीही काही माणसे संरक्षण करावे. पौलने इपिस येथील वडिलांना चेतावणी दिली की, "....." संरक्षणे संरक्षण करितो, वडिलांनी अध्यात्मिकरित्या कळपाचे त्याला आपण संरक्षण हे म्हणावे. जशा प्रकारे मंदपाळ जंगली प्राण्यांपासून एक शोबटचे कार्य आणि सर्वात महत्त्वाचे कार्य असणारे ते म्हणजे

प्रभूसोठी कार्य करितो तेव्हा शरीर संख्येने आणि आत्मिकरितेने वाढते. मदत करणे होय. जेव्हा प्रत्येक सदस्य योग्य प्रकारे सुसज्ज होतो आणि अर्थ असा होतो की लोकांना त्यांच्यातील ज्ञान आणि योग्यता वाढविण्यासाठी ४:१२). सज्ज करणे म्हणजे लोकांना फक्त काम पाहून देणे नाही तर त्यांचा देवाच्या उत्तम सेवेकरिता वडिलांनी इतरांना सुद्धा सज्ज करावे. (इपिस कथामुळे आणवे.

म्हणजे "मदतनीस उत्तेजन देतात आणि त्यांना माहीत आहे की इतरांना मी खिस्तचे अनुकरण करणारा आहे तसे गुन्हेही माझे अनुकरण करणारे १ करिथ ११:१ मध्ये लिहिलेलेना पौलने हासारखेच म्हटले आहे की, "जसा (मत्त २०:२५-२८). एख्हाला जगण्यासाठी मदतनीसाचा नमुना हो होय. व पुष्कळांच्या खंडणीसाठी आपला प्राण अर्पण करण्यास आला आहे" हाप्रमाणे मर्त्याचा पत्र सेवा करून ध्यावयास नाही, तर सेवा करवयास आणि जो कोणी गुन्हेमध्दे पाहिला होऊ पाहतो तो गुन्हा दास होईल. नाही, तर जो कोणी गुन्हेमध्दे श्रेष्ठ होऊ पाहतो तो गुन्हा सेवक होईल, माडे लोकी अधिकार करितात हे गुन्हेस ठाऊक आहे. तसे गुन्हेमध्दे यशने म्हटले, "परराष्ट्रीयान्वर त्यांचे अधिपति प्रभूत्व चालविताना व

ह्यासाठी फार मोठ्या धैर्याची त्याचप्रमाणे विचारविनीमय आणि इतर वेगळ्या साधारण मार्गाने खोटे सिद्धांत ओळखण्यासाठी बुद्धीची आणि ज्ञानाची गरज लागते.

वरील संपूर्ण कार्य करणे हे एक महत्त्वपूर्ण कार्य आणि अद्भूत जबाबदारी आहे. प्रभूसाठी काम करणे हे इतर कामापेक्षा फार श्रेष्ठ आहे. “कोणी अध्यक्षे काम करू पाहतो तर तो चांगल्या कामाची आकांक्षा धरितो” (१ तिमथी ३:१) आणि तो मोठ्या सम्मानासाठी आणि उत्तेजनासाठी योग्य आहे.

मत्तय २३ मधील येशूच्या शब्दांकडे लक्ष द्या की ज्यामध्ये शास्त्री आणि परुष्यांविषयी धिक्कारांची मालिका आम्हाला आढळते. ह्या यहूदी पुढाऱ्यांनी नितीमत्वाचे उदाहरण असायला पाहिजे होते. तथापि, त्या एकाच अध्यायामध्ये आठ वेळा येशूने त्यांना ढोंगी म्हटले आहे. स्पष्टपणे हा काही आदर्श एखाद्याने अनुसरण्याचा नाही.

नवीन कराराच्या “अंतःकरणाचे” संक्षिप्त अध्ययन

- होलीस मिह्लर

नव्या करारातील लेखकाने आतील मनुष्याची गोष्ट करते वेळी वारंवार अंतःकरण ह्या शब्दाचा उपयोग केला. त्याचे पाठक या गोष्टीला समजत होते, या शब्दामध्ये त्यांची गोडी, भावना, इच्छा, त्यांचे म्हणणे म्हणजे त्यांचा आतील मनुष्य आहे. जेव्हा येशूने सांगितले की, अंतःकरणातून दुष्ट कल्पना, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चोऱ्या, खोट्या साक्षी, शिव्यागाळी ही निघतात, तर तो या गोष्टीची पुष्टी करत होता की पापाची सुरुवात मनुष्याच्या आतूनच होते (मत्तय १५:१९). हे सत्य आहे म्हणून या कारणाने कोणी आश्चर्य करू शकतो काय की नवीन कराराच्या शिक्षणात अंतःकरणावर इतका जोर का दिला आहे ?

मंडळीच्या वाढदिवसाच्या दिवशी (पेंटेकोस्ट) कित्येक यहूदीयांचे जे येशूचा विरोध करित होते त्याच्या अंतःकरणात चुटपूट लागली होती किंवा कापले होते. जेव्हा प्रेषितांच्या प्रचार केल्याने त्यांना विश्वास आला की त्यांनी आपल्या ख्रिस्तालाच वधस्तंभावर चढविले (प्रेषितांची कृत्ये २:२७). तोच ज्यांच्यासाठी त्याचे अंतःकरण तळमळत होते, जेव्हा त्यांच्याजवळ आला, तर त्यांनी त्याला नाकारले होते. (योहान १:११).

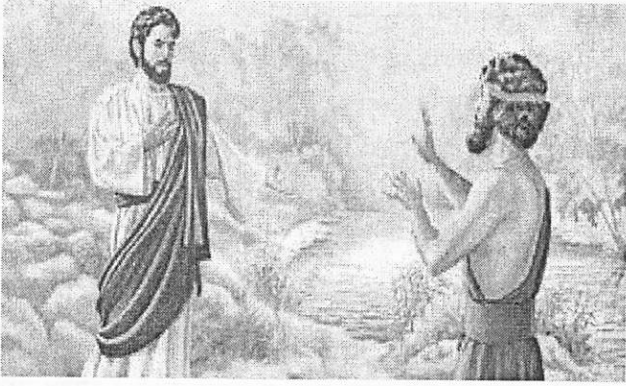
पौलाने व्यक्तीच्या विश्वासात अंतःकरणाच्या निर्णायक भूमिकेला समजले आणि या गोष्टीची पुष्टी केली आणि या गोष्टीसाठी पुढे जाऊन लोक याद्वारेच विश्वास करतात (रोमकरास पत्र १०:९-१०) सुवार्तेला मन आणि बुद्धीने ग्रहण करून समजल्या जाते, परंतु जर हे अंतःकरणात जाणार नाही तर हे आपले कार्य पूर्ण करू शकणार नाही.

दैनंदिन ख्रिस्ती जीवन

अंतःकरणच आहे ज्यावर परमेश्वर आपली व्यवस्था किंवा नवीन करार लिहितो (इब्री ८:८-१२, यिर्मया ३१:३१-३४), हे पण होऊ शकते कोणी बुद्धीने, परमेश्वराच्या वचनाला जात असेल परंतु हृदय त्याच्यामध्ये सामील नसेल तर असे झाल्याने आतील मनुष्य पित्याचे प्रेम आणि कृपेपासून अप्रभावित राहतो. प्रभू आणि त्याच्या प्रेषितांना माहित होते की, कोणाला परमेश्वराच्या सेवेसाठी तयार करायला हृदयाच्या सहमतीशिवाय बुद्धीला समजाविणे कामाचे नाही. म्हणून येशूने एका शास्त्रीच्या सांगण्याला पूर्ण मंजूरी दिली की मनुष्याने आपल्या पूर्ण मनाने, जीवाने, सामर्थ्याने, बुद्धीने प्रेम करणे आवश्यक आहे (लूक १०:२५-२८).

जेव्हा येशूने सांगितले की, अंतःकरणातून दुष्ट कल्पना, खून, व्यभिचार, जारकर्म, चोऱ्या, खोट्या साक्षी, शिव्यागाळी ही निघतात, तर तो या गोष्टीची पुष्टी करत होता की पापाची सुरुवात मनुष्याच्या आतूनच होते (मत्तय १५:१९).

आनंदीत असा

- डालटन की

ख्रिस्ती मित्राणों, काय तुम्ही हसणे विसरला आहात ? काय तुमच्या चेहऱ्यावर निराशा असते ? काय तुम्ही अनोळखी व्यक्तींवर भुवया चढविता ? आणि मित्र आणि परिवराशी उद्धटत बोलता ? जर तुमच्यासाठी या गोष्टी लागू होतात तर कृपा करून हा लेख वाचा. जर नाही तर आरशासमोर जावून आपल्या स्वतःला पाहा आणि स्वतःचा निर्णय घ्या.

या पृथ्वीवर आनंदी राहण्याचे जर काही कारण आहे तर ते परमेश्वराची संतान होणे म्हणजेच ख्रिस्ती बनणे होय. ख्रिस्ती व्यक्तीला येशूच्या रक्ताद्वारे सोडविण्यात आले आहे. त्याला एक नवीन सृष्टी बनविले आहे. तो परमेश्वराला पित्याच्या रूपात आणि ख्रिस्ताला मुक्तीदात्याच्या रूपात पाहतो आणि “स्वर्गीय स्थानात सर्व प्रकारचे आत्मिक आशीर्वादाचा” आनंद घेतो (इफिसकरास पत्र १:३). ख्रिस्ती व्यक्तीला चारण्यासाठी एक मेंढपाळ आहे, त्याच्या मार्गदर्शनासाठी प्रकाश, त्याला प्रोत्साहित करण्यासाठी सोबत

पवित्र लोकांची बंधुप्रिती आणि स्वर्गात एक घर त्याची वाट पाहत आहे. ख्रिस्ती व्यक्तीला ख्रिस्ताकडून "जीवन" मिळाले आहे आणि ते जीवन "विपुलपणे" आहे (योहान १०:१०). आश्चर्याची गोष्ट नाही की परमेश्वराची प्रेरणा पावलेले लेखक ख्रिस्ताच्या शिष्यांना "सदा आनंदीत" आणि "प्रभुमध्ये सर्वदा आनंदित" राहण्यासाठी सांगत होते. (येस्सलनिकाकरास पहिले पत्र ५:१७), फिलिप्पैकरास पत्र ४:४).

आनंदीत होण्यासाठी एवढे असूनही आम्ही प्रसन्न का नाही? असे तर नाही की आम्ही आमचा वेळ आतमध्ये किंवा स्वतःला पाहण्यासाठी घालवतो परंतु आपले लक्ष वरती म्हणजे परमेश्वराकडे आणि बाहेर म्हणजे आपल्या मित्रांकडे पाहण्यासाठी असले पाहिजे? आपल्यावर लक्ष दिल्याने आपण सुंदर दृष्याला गमावितो. आपले लक्ष त्या उणीवकडे जाते जे दुसऱ्यामध्ये आहे. आम्हाला वाटते की, पक्षपाती जगाद्वारे आम्हाला अनोळखी केल्या गेले, आमच्यासोबत दुर्व्यवहार केला गेला आणि वाईट केल्या गेले आहे.

याचे उत्तर? वर पहा. स्वर्गाने आम्हाला आमच्या समजण्यापलीकडील आशीर्वादाने आशीर्वादीत केलेले आहे. जे काही तुमच्याजवळ आहे त्याच्यासाठी उपकार माना, परमेश्वराच्या चांगुलपणामध्ये आनंदीत असा आणि बाहेर पहा. दुसऱ्यांच्या आवश्यकतेकडे पाहा. येशूच्या नमुन्याचे अनुकरण करा की ज्याने म्हटले, "याप्रमाणे मनुष्याचा पुत्र सेवा करून घ्यावयास नाही, तर सेवा करावयास व बहुतांच्या खंडणीसाठी आपला जीव द्यावयास आला" (योहान १३:४-१७, मत्तय २०:२८).

पहिले आणि नंतर

- बाँब पलंकट

एखाद्या उत्पादाचा विश्वास उत्पन्न करणाऱ्या तर्कामध्ये एक पहिले आणि नंतरचा प्रभाव असतो. ह्याला तुम्ही समाचार पत्रात किंवा दूरदर्शनात पाहता ते कित्येक वेळेस केस नसलेला मनुष्य दाखवतात आणि नंतर नवीन केस उगवल्यानंतर तो कसा दिसतो अनेक वेळा तो फार छान दिसतो. (कित्येक वेळेस तो पहिल्यापेक्षा वाईट दिसू लागतो).

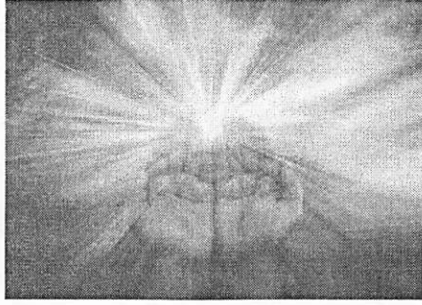
परमेश्वराच्या वचनाच्या सामर्थ्यासाठी आपल्याला कसे प्रमाण पाहिजे? पौलाने येशूबरोबर पहिले आणि नंतर असण्याची गोष्ट केली "पूर्वी मी जो निदंक, छळकरणारा व उपद्रव देणारा होतो त्या मला त्याने विश्वासू मानून आपल्या सेवेकरिता ठेविले, मी असा होतो तरी अविश्वासांमुळे न समजून ते केले, म्हणून मजवर दया झाली" (तिमथ्याला पहिले पत्र १:१२,१३) पौलामध्ये झालेले परिवर्तन इतके नाटकासारखे होते की कित्येकांना यावर भरवसा वाटला नाही. यावरून लोक प्रश्न विचारू लागले त्यामुळे पौलाला सांगण्याची संधी मिळाली, की त्याचं जीवन कसे परिवर्तीत झाले. दावीद म्हणतो की "पहिले मी दुःखी होतो, मी भटकत होतो, परंतु आता मी तुझे वचनाचे पालन करितो." दावीद आपली पहिली आणि नंतरची स्थिती दाखवित आहे. मार्क अशुद्ध आत्म्याने ग्रस्त असलेल्या मनुष्याबद्दल सांगतो, जो कब्रिमध्ये राहत असे, लोक त्याला साखळदंडाने आणि बेड्यांनी बांधित असत, परंतु तो त्यांना चूर चूर करीत असे, दगडाने तो आपल्या शरीरावर जखमा करून घेत असे, पण येशूमध्ये आल्यावर तो येशूच्या पायाजवळ बसून शुद्धीवर होता आणि कपडे घातलेला होता (मार्क ५:१पासून).

परमेश्वराजवळ आमच्या प्रत्येक जणांचे पहिले आणि नंतरचे, चित्र आहे. काय तो तुमच्या विकासाबद्दल प्रसन्न आहे ? तुम्ही येशूद्वारा केलेले एक चांगली शिफारस आहात काय ? पेत्राने त्या पुरुषांची आणि स्त्रियांची गोष्ट केली जे पहिल्यापासून वाईट स्थितीमध्ये होते आणि ही किती खतरनाक स्थिती होती पेत्राने म्हटले की, “आपल्या ओकीकडे परतलेले कुत्रे’ व गाळात लोळण्यास अंग धुतल्यानंतर परतलेली डुकरीन” (पेत्राचे दुसरे पत्र २:२०-२२).

लक्षात असू द्या, की ख्रिस्ती व्यक्तीच्या जीवनाचे प्रमाण हेच आहे- हे नाही की पवित्र शास्त्र तुम्हाला किती माहीत आहे, आणि हे नाही की किती आराधना सभेत तुम्ही जाता, हे नाही की तुम्ही किती आराधना सभा करता, परंतु हे की तुम्ही येशूसारखे किती आहात ? प्रारंभीच्या मंडळीसाठी म्हटल्या जात होते की, “हे येशूच्या सहवासात होते असेही त्यांनी ओळखले” (प्रेषितांची कृत्ये ४:१३).

“पूर्वी मी जो निदंक, छळकरणारा व उपद्रव देणारा होतो त्या मला त्याने विश्वासू मानून आपल्या सेवेकरिता ठेविले, मी असा होतो तरी अविश्वासामुळे न समजून ते केले, म्हणून मजवर दया झाली” (तिमथ्याला पहिले पत्र १:१२,१३)

दुःखाचा आशीर्वाद

- एडविन वाईन

आगस्टीनने एकदा टिपनी केली होती की, “परमेश्वराचा एक पुत्र या पृथ्वीवर पाप विरहित होता, परंतु दुःखाशिवाय आतापर्यंत कोणी नाही. “जीवन आमच्यातील कोणासाठीही फुलांची चादर नाही. ईयोब म्हणतो, “स्त्रीपासून जन्मलेला मानव प्राणी अल्पायू व क्लेशभरित असतो (इयोब १४:१). मनुष्य सदैव भट्टीत राहतो. प्रत्येक जीवनाला आकार त्याच्या परीक्षेमुळे आणि दुःखाने मिळते.

मी पाहिले की दुःखच असे आहे की जे एखाद्याला कमजोर आणि बलवान करू शकतो. वाळूवर बांधलेले घर चांगल्या हवामानामध्ये खडकावर बांधलेल्या घरासारखे फार चांगले वाटते, फरक तेव्हा माहीत होतो जेव्हा पाऊस पडतो, वादळ येते. जर तुम्हाला माहीत करून घ्यायचे की ह्याचा आधार मजबूत प्रतीत होतो किंवा खराब तर तुम्हाला याला तेव्हा पाहावे लागेल जेव्हा याच्यावर भार टाकला जाईल. कातिनीचे जाळे तारेसारखे तोपर्यंत मजबूत प्रतीत होते जोपर्यंत त्यावर काही भार पडत नाही. खरोखर गुणी व्यक्ती चांगल्या धातूसारखी असते की जिला जितक्या जास्त आगीत

तापविल्या जाईल तितकीच ती चमकते. परमेश्वर त्या रत्नांना ज्यावर तो विशेष रूपात प्रेम करतो आणि त्यांना कित्येक धारदार हत्याराने किंवा खडबडीत रेतीन धारदार बनविण्यास पाहतो, चमकवितो. हिरा ज्याला अधिक पैलू पाडल्या गेले आहे तोच अधिक चमकतो. स्वर्गात घातलेला सर्वात चमकदार मुकट तेच लोक होतील ज्यांना छळाच्या भट्टीमध्ये पारखल्या गेले, पैलू पाडल्या गेले, चमकविल्या गेले.

ख्रिस्ती आशीर्वादामधून पहिला आशीर्वाद आहे की ज्याचे हृदय भग्न झाले आहे. परमेश्वर आपल्या लेकरांचा छळ होऊ देतो, परंतु तो त्याचा उद्देश सांगतो, “धीराचा परिणाम कसाला लागणे; कसाला लागण्याचा परिणाम आशा.” (रोमकरास पत्र ५:८). येशूसाठी परिवर्तनाचा पर्वत वधस्तंभाच्या मार्गात आहे. पृथ्वीवर वधस्तंभ उचलणारा व्यक्ती स्वर्गात मुकूट घालणारा बनेल.

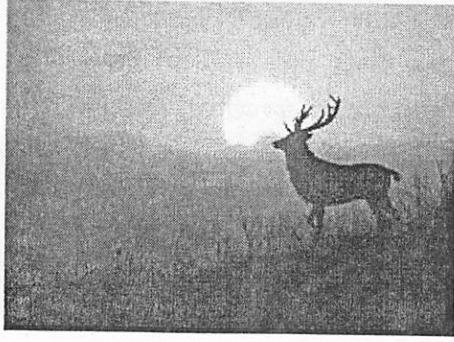

नकारात्मक भेट

हे पित्या, त्या अश्रूसाठी, भावनांसाठी हृदयात ओझे आणि गळ्यात तळमळीसाठी तुझे उपकार. त्या काळजीसाठी ज्या रात्रंदिवस आम्हाला जागरण करवतात आणि वारंवार प्रार्थनेच्या द्वारे आवाज देण्यासाठी मागणी करतात. परेशानी आणि निराशेच्या समयासाठी धन्यवाद !

जर हे उपहार नसते की जे इतके नकारात्मक वाटतात तर आम्ही उन्नती कशी केली असती ?

बेटी बर्टन चोट

जे आपल्याजवळ आहे त्याचाच उपयोग करावा

- सी.डब्ल्यू. ब्रेडली

आम्ही सर्व त्या लोकांना ओळखतो ज्यांनी त्यांच्या आपल्या महत्वाच्या अवधारनेला वाढविले आहे. त्यांनी त्यांच्या योग्यतेला काही अधिकच मानले आहे. वास्तविक आम्हाला त्यासाठी दुःख होते आणि आम्ही प्रार्थना करतो की कोणत्या ना कोणत्या प्रकारे आम्ही त्यांना थोडेसे विनम्र बनविण्यास सहायता करू शकू. पवित्र शास्त्र सांगते की, “मानावयास योग्य त्यापेक्षा स्वतःला अधिक मानू नका” (रोमकरास पत्र १२:३).

परंतु त्यांच्यासाठी जे स्वतः जे ते आहेत त्यापेक्षा कमी समजतात आणि आपल्या योग्यतेला कमी लेखतात, ह्यापेक्षाही मोठा धोका होऊ शकतो, आम्हामधून अधिक लोकांसाठी हे मानणे कठीण होऊ शकते की, परमेश्वराने आम्हाला ती योग्यता दिली आहे जी तो आमच्याकडून करून घेऊ इच्छितो.

आमच्यातील अधिक तर लोकांसाठी आपल्या प्रति दिवसाच्या जीवनात

येणाऱ्या प्रत्येक समयाला नजरअंदाज करणे आणि काही विशेष असाधारण वेळेची वाट पहात राहणे सोपे आहे. जो पर्यंत आम्ही त्या वेळेची जी आमच्याजवळ आहे, उपयोग करण्याची सुरुवात करत नाही, तर आम्हाला परमेश्वराकडून आपल्यासाठी मोठमोठ्या वेळेची भिंत उघडायची अपेक्षा कशाला करायला पाहिजे ?

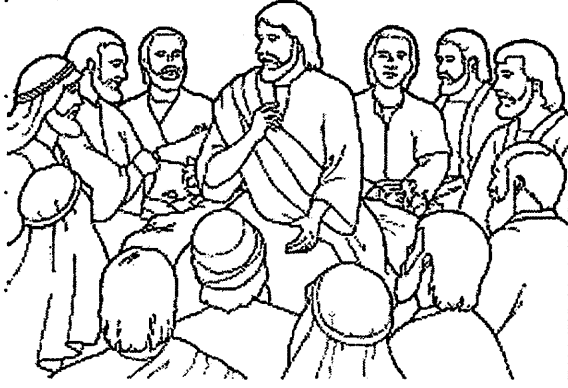
येशूने म्हटले “जो अगदी अल्प गोष्टीविषयी विश्वासू तो पुष्कळाविषयीही विश्वासू आहे आणि जो अगदी अल्प गोष्टीविषयी अन्यायी तो पुष्कळाविषयीही अन्यायी आहे” (लूक १६:१०).

माझ्या स्वतःच्या अवलोकनाने मला हा विश्वास दिला आहे की, सामान्य जीवनात किंवा परमेश्वराच्या सेवेत मोठी सफलता मिळविणारे ते लोक नाहीत ज्यांच्यामध्ये स्वाभाविक योग्यता असेल. साधारणपणे जी सफलता आमच्याजवळ आहे त्याने मोजल्या जात नाही, परंतु या गोष्टीने मोजता येते की आपण त्याचा उपयोग कसा केला आहे.

फार मोठी योग्यता आणि बुद्धी असणे फार मोठी गोष्ट नाही. कमी योग्यता आणि कमी बुद्धी असणे अपमानाची गोष्ट नाही. आमचा न्याय या गोष्टीने होईल की, आम्ही त्याचा उपयोग कसा केला जे आमच्याजवळ होते.

परमेश्वर करो की, आम्हा सर्वांना बुद्धी आणि समजदारी येवो, की जे आपल्याजवळ आहे त्याचा उपयोग ख्रिस्ताच्या मंडळीला बनविण्यासाठी व साहाय्य करण्यासाठी करायचा आहे, जे काही आमच्याजवळ नाही त्याच्यासाठी आपल्या स्वतःला दोष देण्यात वेळ वाया घालू नये. परमेश्वर करो की आमच्यातील प्रत्येकाला आपला प्रकाश चमकवता आला पाहिजे...” तुम्ही तुमच्या छोट्याशा कोपऱ्यात आणि मी माझ्या कोपऱ्यात.”

आनंद करणाऱ्याबरोबर आनंद करा

- जी.एफ.रेयनस

पौल म्हणतो “आनंद करणाऱ्याबरोबर आनंद करा; आणि रडणाऱ्याबरोबर रडा” (रोमकरास पत्र १२:१५).

“यासाठी की शरीरात फूट नसावी, तर अवयवांनी एकमेकांची साखी काळजी घ्यावी. एक अवयव दुःखीत झाला तर त्याबरोबर सर्व अवयव दुःखित होतात; एका अवयवाची वाहवा झाली तर त्याबरोबर सर्व अवयव आनंदीत होतात. तुम्हीह ख्रिस्ताचे शरीर असून प्रत्येक जण आपापल्या कार्याप्रमाणे त्याचे अवयव आहा” (करिंथकरास पहिले पत्र १२:२५-२७).

निसंशय मत्सर करणाऱ्यासाठी आनंद करणाऱ्यासोबत आनंद करणे असंभव आहे. यासाठी मत्सर ठेवणारा कोणीही व्यक्ती स्वर्गाच्या राज्याचा प्रामाणिक नागरिक नाही.

महान अमेरिकन राजनैतिक बेंजामिन फ्रँकलिनने म्हटले आहे की, “जो कोणी आपल्या शेजाऱ्याच्या चांगल्या व्यवहाराची गोष्ट ऐकून दुःखी होतो तो त्याच्या वाईट व्यवहाराने, आनंदीत होईल” आणि हे की वाईट लोक “ त्यांच्या एका स्तरापर्यंत दुसऱ्याच्या दुःखी होण्याला प्रसन्न होतात.” या शिवाय ज्यांना हे बरबाद करू इच्छितात द्वेष त्यांना वारंवार त्या लोकांना परेशान करतो ज्यांच्यामध्ये हा असतो.

“जसा कीडा कपड्याला कूरतडतो तसाच द्वेष मनुष्याला खाऊन टाकतो” (क्रिसोस्टोम).

“शांत अंतकरण देहाचे जीवन आहे, पण मत्सराने हाडे कूजतात” (नीतिसूत्रे १४:३०).

“यासाठी की शरीरात फूट नसावी, तर अवयवांनी एकमेकांची सारखी काळजी घ्यावी. एक अवयव दुःखीत झाला तर त्याबरोबर सर्व अवयव दुःखित होतात; एका अवयवाची वाहवा झाली तर त्याबरोबर सर्व अवयव आनंदीत होतात. तुम्हीह ख्रिस्ताचे शरीर असून प्रत्येक जण आपापल्या कार्याप्रमाणे त्याचे अवयव आहा” (करिंथकरास पहिले पत्र १२:२५-२७).

फक्त एक वेळेस

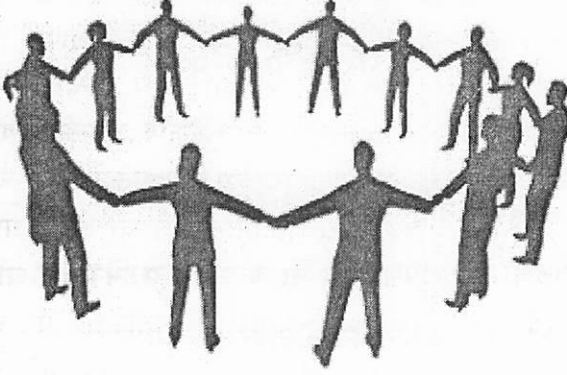
- मॅल्कोम जेम्स मेक्लॉड

या जगातून मी फक्त एक वेळेस जाईल. यासाठी कोणताही चांगुलपणा, जो मी करू शकतो किंवा कोणतीही दया जी कोणत्या मानवीय जीवावर दाखवू शकतो, मला आता दाखवू द्या. मी याला टाळणे किंवा कानाडोळा करू इच्छित नाही कारण येथून मी दुसऱ्यांदा जाणार नाही.

आपल्या अंतःकरणाला द्वेषापासून आणि आपल्या मनाला चिंतेपासून दूर ठेवा. साधे जीवन व्यतीत करा, अपेक्षा कमी ठेवा, गीत अधिक गात रहा, प्रार्थना निरंतर करा. आपल्या जीवनाला प्रेमाने भरा. सूर्याचा प्रकाश पसरून टाका, स्वतःला विसरून जा. दुसऱ्यांबद्दल विचार करा. तसा व्यवहार करा की जसा तुम्ही इच्छिता, जसा तुमच्याबरोबर केल्या जावा.

संतुष्टीच्या सोन्याच्या साखळीच्या या पारखलेल्या कड्या आहेत.

एकमेकांचे हाथ पकडणे

- जो मेलोन

“त्या समयी असे झाले की मोशे आपले हात वर करी तेव्हा इस्त्राएलाची सरशी होई व तो आपले हात खाली करी तेव्हा अमालेकांची सरशी होई. मोशाचे हात भरून आले तेव्हा त्यांनी एक धोंडा घेऊन मोशाच्या खाली ठेविला व तो त्यावर बसला आणि अहरोन व हूर यांनी दोहो बाजूकडून त्याच्या हातास टेका दिला; म्हणून सूर्य मावळेपर्यंत त्याचे हात स्थिर राहिले” (निर्गम १७:११-१२).

त्या युद्धामध्ये अहरोन आणि हूरद्वारा मोशेच हात पकडण्यासाठी दिल्या गेलेली सहायता प्रभूच्या सेनेमध्ये आम्हा सर्वांसाठी प्रेरणा असायला पाहिजे.

काय एक दुसऱ्याच्या प्रेमाच्या परिश्रमात निस्वार्थ प्रशंसा केल्यावर आम्हाला सर्वांना अतिरिक्त सामर्थ्य मिळत नाही? आणि याप्रकारे आम्ही

एक दुसऱ्यांचे हात पकडत नाही ?

ह्या जगामध्ये सर्वात मोठ्या कामात आमची रूची म्हणजे ख्रिस्ताच्या मंडळीचे काम निश्चित रूपाने आम्हा सर्वांना स्वार्थ, तक्रार करणे, मत्सर, एकीकडे ठेवण्यासाठी प्रेरित करितो, जे वार्डट वाटणे, चुगली करणे, सर्वांवर प्रेम करणे आणि कोणाचा द्वेष न करण्याच्या कारणाने येतात; त्या विजयी युद्धात एकमेकांचा हाथ धरणे. सर्व शक्तीमान परमेश्वर आणि आमचा प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या महिमेसाठी काम करणे आहे. एकमेकांची ओझे वाहा, म्हणजे तुम्ही ख्रिस्ताचा नियम पूर्ण करा" (गलतीकरास पत्र ६:२).

प्रभूच्या सेनेचे थकलेले कित्येक शिपाई ज्यांचे हात आणि अंतःकरण जड होते, विश्वासाची चांगल्या कुस्ती लढत राहून अंतिम आणि विजयी जीवन प्राप्त करायला पुढे चालत गेले. कारण विश्वासाच्या त्यांच्या शिपायांनी आपल्या विनम्र आणि चांगल्या प्रयत्नामध्ये त्यांच्या सहकार्याला निस्वार्थी रूपात धरून ठेवले आहे.

दुसरीकडे सत्यता आणि धार्मिकतेच्या सेनेचे इतक्या थकलेल्या शिपायांनी, जड हाताने आणि अंतःकरणाने घोर निराशेच्या खाईमध्ये जीवनाच्या सर्वात मोठ्या लढाईमध्ये हार पत्करली, कारण लढाईमध्ये त्यांचे आपलेच सोबती "मनुष्यांबरोबर मनुष्याच्या अमानवियतेचे दोषी बनले."

अहरोन व्हा! हूर व्हा! विश्वासात आपल्या बहिणभावाची मदत करा. एकमेकांची ओझे वाहा.

"मनुष्याचे मन चिंतेने दबून जाते, परंतु गोड शब्द त्याला आनंदित करितो" (नीतिसूत्रे १२:२५).

सर्वांना प्रोत्साहनाची आवश्यकता असते

- हॉर्बे पोटर

माझ्या विचारात पवित्र शास्त्राचे पुष्कळसे विद्यार्थी मानतील की, पौल आजपर्यंतच्या सर्वात स्थिर ख्रिस्ती लोकांमधून एक होता. परमेश्वराच्या पुत्राच्या रूपामध्ये येशूचे सत्य माहिती झाल्यावर त्याने “मनाने आज्ञा मानली”. त्याने त्याच्या जीवनाच्या जुन्या मार्गाकडे वळून कधीच पाहिले नाही. तो ख्रिस्ताची एक नवीन सृष्टी झाला होता. त्याने येशूसाठी सर्व काही सोडले होते.

आम्हाला आश्चर्य होऊ शकते की इतका मजबूत असूनही तो कधी निराश होऊ शकेल; परंतु आम्हाला समजते की, तो निराश झाला. आम्ही सर्व पुष्कळदा निराश होतो. येथपर्यंत की आपल्या शिष्यांच्या मनाच्या कठोरतेमुळे आणि अविश्वासाच्या कारणाने पुष्कळदा येशू पण निराश झाला. हीच गोष्ट आजपण आहे. तो आमच्या अविश्वासामुळे निराश होतो.

प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात शेवटच्या वचनामध्ये “लूक ने हे मार्मिक शब्द टाकले आहेत” “तेथले बंधुजन आम्हाविषयी ऐकून अप्रियाची पेठ व तीन उतार शाळा एथपर्यंत आम्हास सामोरे आले. त्यास पाहून पौलाने देवचे उपकार स्मरण केले आणि त्याला धैर्य आले” (प्रेषितांची कृत्ये २८:१५).

हा एक लांब आणि कठीण प्रवास होता. पौल ऑक्टोबरच्या शेवटी कैसरियामधून गेला होता आणि रोमच्या भूमीवर त्याच्या पोहचण्याच्या समयी वसंत ऋतू होता. त्याने समुद्राच्या विनाशकारी वादळामध्ये दोन

आठवडे घालविले होते. माल्टाच्या तटावर त्याचे जहाज तुटले होते आणि शेवटी थंडी संपल्यावर ते रोमला जायला निघाले होते.

तो जगातील सर्वात मोठे शहर रोममध्ये पहिले कधी गेला नव्हता. तो तेथे जाण्यासाठी फार दिवसापासून उत्सुक होता. परंतु त्याची इच्छा होती की तेथील मंडळीला भेट द्यावी. हे सर्व होण्यापूर्वी तीन वर्षांपासून तो त्याची योजना बनवत होता. तो रोमी सरकारचा बंदी होता कारण त्याच्या देशवासियांनी त्याच्यावर खोटे आरोप लावले होते. त्याला माहीत नव्हते की, कोण्या ख्रिस्ती लोकांना माहीत असेल की तो तुरुंगावास आणि फियदिसाठी तेथे जात आहे.

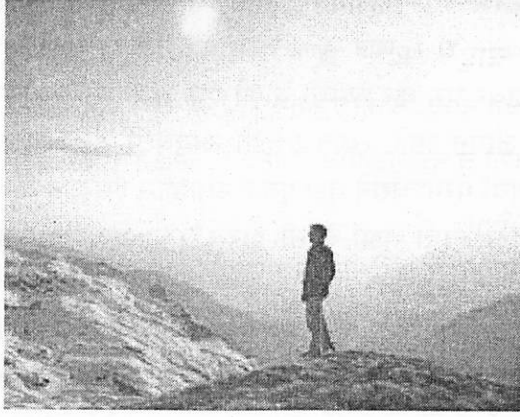
रोमच्या ख्रिस्ती लोकांनी ऐकले होते की पौल रोममध्ये येत आहे. वास्तविक त्यामधून काही लोक अप्पियाच्या पेठ व तीन उतारशाळेपर्यंत बेचाळीस मैल (६७ किलोमीटर) पर्यंत सामोरे गेले होते. पौलासाठी हे अनपेक्षित आश्चर्य होते. यात काही आश्चर्याची गोष्ट नाही की या “लोकांना पाहून प्रभूला धन्यवाद दिला आणि त्यांच्याकडून प्रोत्साहन मिळाले.” त्याला (पौलाला) त्यांच्या येण्याकडून एक ताजेपणा मिळाला. त्याने त्यांच्यासाठी प्रभूला धन्यवाद दिला. त्यांचे मंडळीबद्दल आणि प्रभू येशू ख्रिस्तासाठी तोच विश्वास आणि प्रेम होते. जेव्हा आपण “एकच बहुमूल्य विश्वास” असलेल्या लोकांना भेटतो तर त्यांच्याकडून आम्हाला सामर्थ्यच मिळते. वास्तविक लूक ने पौलाच्या यरूशलेमातील, तुरुंगावासामधील आपल्या विवरणामध्ये “धैर्य” शब्दाचा उपयोग केला आहे. मग त्याने महासभेसमोर पौलाच्या फियदिच्या समयी “मोठी गडबड”ची गोष्ट लिहिली. असा त्यांचा मोठा कलह चालला असता ते पौलाला फाडून टाकतील असे

भय वाटून सरदारने शिपायांना हुकूम केला की खाली जाऊन त्याला त्याजकडून सोडून गढीत आणावे” (प्रेषितांची कृत्ये २३:१०) आणि मग अकरावे वचन दाखवते की “त्याच रात्री प्रभू त्याजपुढे उभा राहून म्हणाला धीर धर; जशी तू यरूशलेमात मजविषयी साक्ष दिली तशी रोम येथेही तुला द्यावी लागेल.”

आम्हाला सर्वात मोठे सामर्थ्य आणि प्रोत्साहन प्रभूकडून मिळते. त्यानंतर पौलाने फिलिप्पै येथील ख्रिस्ती लोकांना लिहिले की, “मला सामर्थ्य देणाऱ्याच्या ठायी मी सर्व काही करावयास शक्तीमान आहे” (फिलिप्पकैकरास पत्र ४:१३). ही गोष्ट प्रत्येक ख्रिस्ती लोकांसाठी लागू होते. येशू सर्वदा तेथेच असतो आणि त्याला माहिती असते की, आम्हाला केव्हा आणि कशी आणि किती मदतीची आवश्यकता आहे. जे सामर्थ्य येशू देतो ते दैवी सामर्थ्य आहे. ते सामर्थ्य पृथ्वी देऊ शकत नाही. ते सामर्थ्य गोळ्यांमध्ये, दारूमध्ये मानवीय दर्शन शास्त्रात, सेक्समध्ये किंवा शारीरिक तृप्तीमध्ये नाही. असे स्वर्गीय प्रोत्साहन जीव, मन आणि हृदयासाठी आवश्यक आहे. याने आमच्या जीवनात स्थिरपणा येतो. ग्रीक शब्दाचा मूळ अर्थ “दृढ होणे, उदार होणे” आहे. जीवन यांच प्रकारे जगण्यासाठी होते.

ख्रिस्ती व्यक्तींना सर्वात अधिक प्रोत्साहन प्रभूकडून आणि सोबतच्या ख्रिस्ती लोकांकडून मिळते. जगाजवळ या बाबतीत देण्यासाठी काही नाही, जग केवळ क्षणिक गोष्टी देण्याच्या गोष्टी करते. जेव्हा जीवाला याहीपेक्षा कितीतरी अधिकतेची आवश्यकता आहे. प्रभू आणि लोकांकडून मिळणाऱ्या प्रोत्साहनाची वाट पहा.

ठाम भूमिका घेणे

- टॉम केल्टन

परमेश्वर आमच्याकडून सर्वासमोर घोषणा करायला सांगतो की आम्ही सांगावे की आम्ही कोणाकडे आहोत.

आमचे पहिले माता-पिता (आदाम हवा) पासून आरंभ करून विकल्प आम्हाला स्पष्ट सांगितले आहे की, एक तर आज्ञा पाळा किंवा तोडा किंवा जीवन घ्या किंवा मृत्यू, इमानदारी करा किंवा बेईमानी करा; निवड तुमची आहे. तुम्हाला यामधून एकाला निवडायचे आहे.

“तेव्हा परमेश्वर देवाने अशी आज्ञा दिली की बागेतील वाटेल त्या झाडाचे फळ येथेच ख्या; पण बरे वाईटाचे ज्ञान करून देणाऱ्या झाडाचे फळ खाऊ नको. कारण ज्या दिवशी तू त्याचे फळ खाशील त्या दिवशी तू खास मरशील” (आदाम आणि हवाला परमेश्वर, उत्पत्ती २:१६,१७).

“आकाश आणि पृथ्वी यास साक्षी ठेवून आज मी तुम्हास सांगतो

की, जीवन आणि मरण, आशीर्वाद आणि शाप ही तुजपुढे ठेविली आहेत; तू जीवन निवडून घे म्हणजे तू व तुझा वंश जिवंत राहील. आपला देव परमेश्वर याजवर प्रेम कर त्याची वाणी ऐक व त्यास धरून राहा. कारण त्यातच तुझे जीवन आहे, त्यातच तुझी आयुवृद्धी आहे. असे केल्याने जो देश देण्याविषयी परमेश्वराने तुझे पूर्वज अब्राहाम इसहाक व याकोब यांची आणभाक केली त्यात तुझी वस्ती होईल” (इब्राएलींना मोशे, अनुवाद ३०:१९,२०).

“परमेश्वराची सेवा करणे हे तुम्हास गैर दिसत असले तर तुम्ही कोणाची सेवा करणार हे आज ठरवा; महानदीपलीकडे तुमच्या पूर्वजांनी जे देव पुजिले त्यांची किंवा तुम्ही राहत आहा त्या देशातल्या अमोन्याच्या देवांची? मी आणि माझे घराणे तर परमेश्वराची सेवा करणार” (इब्राएलींना, यहोशवा २४:१५).

“तुम्ही दोहोमध्ये कोठवर लटपटाल ? परमेश्वर हा देव असला तर त्याच्या भजनी लागा बाल हा देव असला तर त्याच्या भजनी लागा. लोकांनी त्यास एका शब्दानेही उत्तर दिले नाही” (कर्नेल पर्वतावर ऐलीया पहिले राजे १८:२१).

“कोणाच्याने दोन धन्याची चाकरी करवत नाही, कारण तो एकाचा द्वेष करील व दुसऱ्यावर प्रीति करील, किंवा एकाशी निष्ठेने वागेल व दुसऱ्याला तुच्छ मानील, तुमच्याने देवाची आणि धनाचीही सेवा करवत नाही” (पर्वतावरील प्रवचनामध्ये येशू, मत्तय ६:२४).

“येशूने त्याला म्हटले, जो कोणी नांगराला हात घातल्यावर मागे पाहतो तो देवाच्या राज्यास उपयोगी नाही” (येशू एका भावी शिष्याला, लूक ९:६२). “पण तू तसा नाहीस, कोमट आहेस, म्हणजे उष्ण नाहीस, शीत नाहीस म्हणून मी तुला आपल्या तोंडातून ओकून टाकीन” (पवित आत्मा

मंडळ्यांना, प्रकटीकरण ३:१६). उत्पत्तीपासून प्रकटीकरणापर्यंत एकच आव्हान आहे. आपली बाजू निवडा! समर्पित व्हा! घोषणा करा! ठाम भूमिका घ्या! ठाम भूमिका घेण्याचे कारण :

१) प्रामाणिकपणा आम्हाला घोषणा करण्यासाठी आवरून धरिते. येशू खरा होता. कोणताही मनुष्य एकाच वेळेस दोन धन्याची चाकरी करू शकत नाही.

२) आज्ञापालन आम्हाला घोषणा करण्यास आवरून धरिते. मनुष्य येशूच्या शिक्षणाला मनापासून मानतो आणि बामिस्मा घेतल्यावर पापापासून स्वतंत्र केल्या जाते. आम्ही आमच्या उरलेल्या जीवनात ख्रिस्ताबरोबर उभे राहण्याची शपथ घेतो. असे करायला त्या आमच्या विश्वासात संतुष्ट होणे आवश्यक आहे. जो पवित्र लोकांना एकदाच आणि सदा सर्वदासाठी सोपविला गेला आहे.

३) प्रेम आम्हाला घोषणा करायला आवरून धरिते “कारण ख्रिस्ताची प्रीति आम्हास आवरून धरिते” (दुसरे करिंथकरास पत्र ५:१४).

आम्हाला सुवार्तेला वाचविण्यासाठी आपण स्वतःला देणे आवश्यक आहे. प्रेम केल्याशिवाय आपल्या स्वतःला दिल्या जाऊ शकते, परंतु आपल्या स्वतःला दिल्याशिवाय प्रेम केल्या जावू शकत नाही. परमेश्वराने इतके प्रेम केले की त्याने दिले. त्याबदल्यात जर आपण खरोखर त्याच्यावर प्रेम करतो तर आपणही देऊ शकतो. आपल्या जीवनाला, आपले समर्पण, आपले धन, आपला वेळ, आपले सर्व काही.

जेव्हा आपण असे करतो तर आम्हाला, जगाला आणि परमेश्वराला माहित होते की आम्ही कोणाकडे कोठे आहोत.

पौलाच्या लेखामध्ये आढळणारा आत्मविश्वास :

“मी सर्व काही करावयास शक्तिमान आहे” (फिलिप्पेकरास ४:१३).

“मला सुवार्तेची लाज वाटत नाही, कारण... देवाचे सामर्थ्य अशी आहेत (रोमकरास पत्र १:१६).

“ज्याने मला शक्ती दिली त्या आपल्या प्रभू ख्रिस्त येशूचे मी आभार मानितो...” (तिमथ्याला पहिले पत्र १:१२).

“.....मी सुवार्तेसंबंधी प्रत्युत्तर देण्यास नेमलेला आहे ...” (फिलिप्पैकरास पत्र १:१६).

“जे सुयुद्ध ते मी केले आहे, धाव संपविली आहे, विश्वास राखिला आहे” (तिमथ्याला दुसरे पत्र ४:७).

“मी आजपर्यंत देवाबरोबर पूर्ण सद्भावेकरून प्रजाधर्मनि वर्तलो” (प्रेषितांची कृत्ये २३:१).

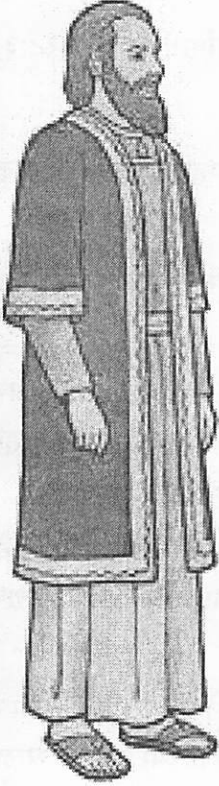
“याप्रमाणे तुम्हासही सुवार्ता सांगण्याची माझ्या ठायी उत्सुकता आहे” (रोमकरास पत्र १:१५).

“..... मी लाजत नाही, कारण मी कोणावर विश्वास ठेविला आहे हे मला ठाऊक आहे आणि तो माझी ठेव त्या दिवसासाठी राखावयास शक्तीमान आहे असा माझा भरवसा आहे” (तिमथ्याला दुसरे पत्र १:१२).

“कारण आता माझे अर्पण होत आहे आणि माझा प्रयाणकाळ जवळ आला आहे” (तिमथ्याला दुसरे पत्र ४:६).

“कारण देवाने आपल्याला भिन्नेपणाचा नव्हे तर सामर्थ्याचा, प्रीतिचा व अनुशासनाचा आत्मा दिला आहे” (तिमथ्याला दुसरे पत्र १:७)..

मला ओळखा

काय तुम्ही मला ओळखू शकता?

प्रत्येक संकेताला वाचा आणि ध्यानपूर्वक विचार करा. तुम्ही पहिल्या संकेतामध्ये अनुमान लावा की मी कोण आहे, तर स्वतःला १०० मार्क द्या., जर तम्हाला पाचव्या संकेतामध्ये माहीत झाले की मी कोण आहे तर तुमचे अंक ६०

आहेत. या प्रकारे दुसऱ्या संकेतालाही करा. जेव्हा तुम्हाला भरवसा झाला की मी कोण आहे तर परमेश्वराच्या वचनातून त्या तथ्याच्या पृष्ठीसाठी प्रत्येक संकेताच्या पुढे दिलेल्या उदाहरणातून पहा. एका ख्रिस्ती मनुष्याच्या रूपात मी एक चांगला नमुना आहे.

- १) १०० मी पहिल्या शताब्दी मध्ये होतो.
- २) ९० मी एक यहूदी होतो जो करिंथ नावाच्या नगरात काम करीत होतो

(प्रेषितांची कृत्ये १८:१२).

- ३) ८० माझा व्यवसाय तंबू बनविण्याचा होता (प्रेषितांची कृत्ये १८:३).
- ४) ७० माझ्या पत्नीचे नाव प्रिस्किला होते.
- ५) ६० क्लौदियुसच्या आज्ञेने अन्य यहुद्यांबरोबर आम्हाला रोममधून काढून दिल्या गेले.
- ६) ५० आम्ही प्रेषित पौलाबरोबर, सोबतच्या ख्रिस्ती या नात्याने काम करणारे बनलो (प्रेषितांची कृत्ये १८:१-३).
- ७) ४० जेव्हा आम्ही रोममध्ये परत आलो तेव्हा इफिस आणि अन्य स्थानासारखे तेथेही आमच्या प्रभूची मंडळी उपासनेसाठी एकत्र होत होती (रोमकरास पत्र १६:३-५), (तिमथ्याला दुसरे पत्र ४:१९).
- ८) ३० इफिस मध्ये आम्ही अप्पुलोला सत्य फार अधिक चांगल्या रितीने सांगितले आणि तो सुवार्तेचा शक्तीशाली प्रचारक बनला (प्रेषितांची कृत्ये १८:२६).
- ९) २० जेव्हा पौलाने करिंथ येथील मंडळीला पहिले पत्र लिहिले तेव्हा मी माझी पत्नी प्रिस्किला बरोबर त्या ख्रिस्ती लोकांच्या नावाने सलाम पाठविला (करिंथकरास पत्र १६:१९).
- १०) १० पौलाने म्हटले आम्ही लोक इतके समर्पित ख्रिस्ती आणि सहाय्यक होतो की आम्ही त्यासाठी आमचा जीव पण देऊ शकत होतो (रोमकरास पत्र १६:४).

लेकरांना शिकवणे

- जो रोक

“मुलाच्या स्थितीस अनुरूप असे शिक्षण त्याला दे, म्हणजे वृद्धपणीही तो त्यापासून परावृत्त होणार नाही” (नीतिसूत्रे २२:६). अशी जबाबदारी माझ्या अंतःकरणाला फार भारी वाटते आणि आशा आहे की तुमच्या अंतःकरणालाही भारी वाटत असेल. ही जबाबदारी फार भारी आहे की यावर रोज आम्हाला विचार करायला पाहिजे आणि अशी कार्यकारी योजना बनवायला पाहिजे की जेणेकरून आपण त्या जबाबदारीला आनंदाने आणि समाधानाने पूर्ण करू शकू. उपयुक्त प्रशिक्षणाने आम्ही हे सुनिश्चित करू की आमचा मुलगा किंवा मुलगी, जबाबदार नागरिक, प्रेमी पती किंवा पत्नी, सतर्क आई किंवा बाप किंवा प्रभूचा आज्ञाधारक सेवक बनेल.

मुलाला नियंत्रित करणे ही एक गोष्ट आहे आणि स्वअनुशासनाद्वारे आपल्या स्वतःला नियंत्रणामध्ये राहायला शिकविणे वेगळी गोष्ट. जर असे केल्या जाते तर हे मोठ्या सावधगिरीने आणि (प्रार्थनापूर्वक) धैर्यानेच होईल. यासाठी त्या गोष्टींमध्ये ज्या तुम्ही तुमच्या लेकरांमध्ये टाकू इच्छिता तर आपण स्वतःला कठोर अनुशासनात ठेवणे अत्यंत आवश्यक होईल. केवळ तेव्हाच तुम्ही तुमच्या लेकरांमध्ये अनुशासन आणि त्या गोष्टीपासून दूर राहण्याची सवय घालू शकता जी त्याच्या शारीरिक आणि आध्यात्मिक हितासाठी अडखळण आहे. प्रशिक्षणाचे काम तोपर्यंत पूर्ण होऊ शकणार नाही जोपर्यंत तुमच्या लेकरांमध्ये सर्वांत चांगले निवड करण्याची मजबूत इच्छा आणि त्या पसंतीची जबाबदारी घेणे टाकत नाही.

समजदार आई-वडील लेकरांना स्वतः विचार करायला प्रोत्साहित करतीलस परंतु सुरुवात करायला दिशा देण्याची गंभीर जबाबदारी आई-वडिलांची आहे. जोपर्यंत लेकरू त्या निर्णयाला घेऊन जे मजबुतीने ख्रिस्तावर केंद्रीत मूळ पद्धतीमध्ये बनले आहे, की योग्य रितीने विचारकरण्याच्या योग्यतेचा अभ्यास करत नाही तोपर्यंत त्याची शिकवण अर्धवट आहे. जर लेकराला सत्यतेने निर्णय घेण्यासाठी शिकविल्या जाते आणि प्रोत्साहित केल्या जाते, आणि त्यामध्ये राहायला शिकविले जाते, तर आईवडील या आश्वासनाने की, लेकरू म्हातारा झाल्यावरही सत्याच्या मार्गातून फिरणार नाही, जीवनात उपयुक्त समयी नियंत्रित करू शकतो. आईवडील बनणे यापेक्षा मोठा आशीर्वाद काय असू शकतो ?

भविष्याला स्पर्श करा...

लेकरांना शिकवा.

मी माझ्या लेकरांना पुस्तकातून शिकवू पाहिले

मला तो परेशानच दिसला.

मी माझ्या लेकरांना गोष्टींनी शिकवू पाहिले
ते त्याच्या डोक्यावरून
असेच गेले
तेव्हा हैरान होऊन मी
एकीकडे गेलो
“कसे शिकवू माझ्या लेकरांना ?
ओरडून मी म्हटले !
माझ्या हातात किल्ल्या देत
मला म्हटला तो
“या माझ्यासोबत खेळा”.

“मुलाच्या स्थितीस अनुरूप असे शिक्षण त्याला
दे, म्हणजे वृद्धपणीही तो त्यापासून परावृत्त होणार
नाही” (नीतिसूत्रे १२:६).

लेकरे आणि आज्ञापालन

- मिल्टन केरावे

आमच्या प्रभूला तरूण लेकरांची आणि त्यांच्या हिताची फार काळजी आहे, पुष्कळदा असे वाटते की पवित्रशास्त्रात तरूणासाठी जास्त म्हटलेले नाही, परंतु जर आपण थांबून खरोखर इफिसकरास पत्र ६:१-३ आणि कलससैकरास पत्र ३:२० या वचनाला पाहिले तर आपल्याला पुष्कळ काही मिळते जे पवित्र आत्म्याने तरूणासाठी दिलेले आहे. “मुलांनो, आपल्या आईबापांची आज्ञा प्रभूमध्ये माना, कारण हे योग्य आहे. ‘आपला बाप व आई यांचा मान राखा’ (ही पहिली आज्ञा आहे की जिच्यासोबत प्रतिज्ञापण आहे.) यासाठी की तुझे कल्याण व्हावे व तू पृथ्वीवर दिर्घायु असावे (इसिकरास पत्र ६:१-३). पवित्र आत्म्याने पौलावर हे प्रकट का केले ? कारण हे आमच्या हितासाठी आहे. परमेश्वर आमच्यावर अशा वस्तू

थोपवीत नाही. ज्या आमच्यासाठी चांगल्या नाहीत. परमेश्वर लेकरासाठी आज्ञा देऊन प्रतिज्ञा देतो की 'जर तू आपल्या आईबापाचा मान राखशील तर, "तुझे भले होईल आणि तू पृथ्वीवर पुष्कळ दिवस जिवंत राहशील"' परमेश्वराला आवडते की लेकरांनी आपल्या आईबापाचा मान राखावा. पहिले, स्थितीसाठी जे स्वाभाविक रक्षण करणारे वैद्य आणि उपचार करणारे त्यांची आहे. दुसरे, लेकरांसाठी मातापिता यांचे प्रेम आणि त्यांच्यासाठी ओढ.

प्रभूला समर्पित प्रेमळ आईवडिलांना, आपल्या लेकरांच्या हिताची चिंता असते. ते त्यांच्यासाठी चांगल्यातली चांगली वस्तू पहातात. परमेश्वराने त्यांच्या जागेवर लेकरांना आईबाप दिले आहेत. वय, अनुभव आणि समज आईवडिलांना लेकरांसाठी निर्णय घेणे आणि चांगल्या गोष्टी जाणण्याच्या योग्य बनवतात. यासाठी प्रभू लेकरांकडून अपेक्षा करितो की ते आपल्या आईबापाच्या अधीन राहावे. जे लेकरे आपल्या आईबापाच्या अधिन राहू इच्छितात ते प्रसन्न जीवनासाठी चांगल्या रितीने आणि सार्वकाळासाठी चांगल्या प्रकारे तयार होतात.

परमेश्वरापासून मिळालेल्या ह्या मोठ्या आज्ञेला आईवडील आणि लेकरे कसे घेतात. ह्याने केवळ आमची घरेच नव्हे, परंतु आमच्या मंडळ्या, आमचा समाज येथपर्यंत की आमच्या देशाचे भविष्य निश्चित होते, कारण जोपर्यंत लोक आणि घरांमध्ये चांगल्याप्रकारे संतुलन आणि अधिक नैतिकता होणार नाही तोपर्यंत देशामध्ये या योग्यता येणार नाहीत. परमेश्वराला ह्या जगाची या एक दुसऱ्यामध्ये गुंतलेल्या भागांची फार काळजी आहे.

स्त्रीचे महत्त्व तिच्या स्वतःच्या आत

- बेट्टी बर्टन चोट

“परमेश्वर देवाने सर्व वनपशु आणि आकाशातील सर्व पक्षी हे मातीचे घडल्यावर आदाम त्यास कोणते नाव देतो हे पाहावे म्हणून त्याजकडे ते त्याने नेले, तेव्हा आदामाने प्रत्येक सजीव प्राण्याला जे नाव दिले तेच त्याचे नाव पडले. आदामाने सर्व ग्रामपशु, आकाशातील पक्षी व सर्व वनपशु यास नावे दिली पण त्यामध्ये त्याला अनुरूपसा कोणी सहकारी मिळाली नाही” (उत्पत्ती २:१९-२०).

“मग परमेश्वर देव म्हणाला, मनुष्य एकटा असावा हे बरे नाही, तर त्याला अनुरूपसा सहकारी मी निर्माण करीन” (वचन १८).

“मग परमेश्वर देवाने आदामावर गाढ निद्रा आणिली आणि तो निजला तेव्हा त्याची एक फासळी काढून घेतली, तिची जागा मांसाने भरून आली. परमेश्वर देवाने आदामाची फासळी काढून तिची स्त्री बनविली आणि तिला आदामाकडे नेले, तेव्हा आदाम म्हणाला, आता ही मात्र माझ्या

हाडातले हाड व मांसातले मांस आहे. हिला नारी म्हणावे. कारण ही नरापासून बनविली आहे” (उत्पत्ती २:२१-२३).

“आदामाने आपल्या बायकोचे नाव हव्वा ठेविले. कारण ती अवघ्या जीवधारी जनांची माता होय” (उत्पत्ति ३:२०).

आपण मनामध्ये फार वर्षे मागे जाऊन त्या पहिल्या मानवीय दंपतीची कल्पना करू शकतो काय? त्यांचा काय संबंध होता? स्त्री आदामाच्या इच्छा पूर्ण करण्यासाठी बनविण्यात आली, व तसेच त्याची गुलाम होती काय? काही संस्कृतीमध्ये स्त्रीची हीच भूमिका आहे. परंतु परमेश्वराने हे अपेक्षिले होते काय?

जगातील कोणत्याही क्षेत्रामध्ये असले काहीच नोंद नाही की परमेश्वराने दुसऱ्याला बनविण्यासाठी एका जिवंत प्राण्याला घेतले होते. या गोष्टीत हव्वा सर्वात निराळी होती. मनुष्य जातीच्या संबंधात परमेश्वराने स्वतः म्हटले “आपल्या प्रतिरूपाचा व आपल्याशी सदृश असा मानव आपण तयार करू ” (उत्पत्ती १:२६). म्हणून आदामाला भूमीच्या मातीपासून परंतु परमेश्वराच्या स्वरूपात बनविल्या गेले होते.

परंतु स्त्रीला आदामाची फासळी काढून बनविल्या गेले होते. या गोष्टीत सर्व सृष्टीपासून ती वेगळी आहे कारण तीला जिवंत प्राण्याच्या रूपात परमेश्वराच्या स्वरूपात बनविल्या गेले. परंतु आदामाच्या सोबत एक शरीर पण.

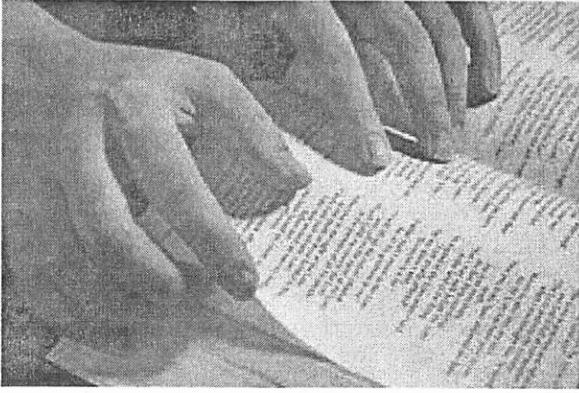
हव्वाची भूमिका काय होती ? परमेश्वराने तिला “मनुष्याशी मिळतीजुळती” म्हटले. ती आदामाची परिपूर्णता होती. ज्याप्रकारे प्रसवतेचा एक भाग पुरुषांमध्ये आणि दुसरा स्त्रीमध्ये टाकला, त्याचप्रमाणे पुरुष आणि स्त्री एक दुसऱ्याबरोबर पूर्ण होतात. पुरुषाची शक्ती आणि आपल्या परिवाराची आवश्यकता पूर्ण करण्याची त्याच्या योग्यतेबरोबर स्त्रीची कोमलता

आणि घर बनविण्याचे गुण मिळतात. पुरुष समाजाबरोबर काम करण्यासाठी बाहेर जातो; स्त्री घर बनविण्यासाठी आपला जोर लावते आणि याप्रकारे परिवार मजबूत होते. जेणेकरून येणाऱ्या पिढीचे मजबूत भावनात्मक परिवार बनतात. आध्यात्मिक रूपात पुरुष परमेश्वराची आराधना करण्याचा मार्ग दाखवतो, जेव्हा की स्त्री दररोज घरामध्ये लेकरांना भक्तीने भरलेले जीवन जगण्यासाठी शिकवते.

स्त्रीच्या भूमिकेसाठी पवित्रशास्त्रात एक शब्द वापरण्यात आला आहे की ती साहाय्यक आहे. पुरुषाला संपूर्ण करण्यास योग्य व्यक्तीच्या रूपात. परमेश्वराने अपेक्षिले की हव्वा जशी पण आहे होवू शकते की आदामाबरोबर त्याची सहायता करायला तयार भागीदारी बनवावी. जर आजच्या स्त्रिया आपल्या पतीबरोबर या प्रकारे व्यवहार करायला लागतील तर पुष्कळशा परिवाराच्या कुटुंबांच्या समस्या आपोआपच समाप्त होतील. आमच्या घरामध्ये शांती, समर्थन तसेच राहिल जशी परमेश्वराने त्याची योजना बनविली होती.

याबरोबर निसंशय हव्वेला समजले की, ती परमेश्वराबरोबर सरळ संबंधाची स्वतंत्र जीव आहे. काइनाच्या जन्म झाल्यावर हव्वा म्हणाली, “परमेश्वराच्या साहाय्याने मला पुरुषसंतान लाभले आहे” (उत्पत्ती ४:१). तिच्या गोष्टीचे शब्द प्रत्येक स्त्रीसाठी आदर्श आहे. तिने मानले की परमेश्वराने उपहार भेट दिली आहे, जो या बाबतीत एक पूत्र होता आणि त्याची प्राप्तकर्ता हव्वा स्वतः होती. देणारा आणि प्राप्त करणारा दोघांही ओळखल्या जाऊ शकतात. हव्वेने परमेश्वराच्या नजरेत आपले संबंध आणि महत्वाला आणि घर बनविण्यासाठी आपल्या भूमिकेला समजले. आजपण काळानुसार आपल्या आदिमातेपासून दूर आहेत; परंतु तिची नकल करून त्या चांगल्या करतील.

वचन शोध

खाली दिलेल्या ओळीमधून शुभवर्तमानाचे योहान पहिल्या अध्यायामधून जी माहिती सुटली गेली, ती भरा.

- १) प्रारंभी शब्द होता, शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होता (वचन सांगा).....
- २) योहान १:३ “..... त्याच्याद्वारे झाले आणि जे...ते.... झाले नाही”
- ३) योहान १:१४ “..... झाला आणि..... आणिगौरव असावे असे....व....ह्यांनी परिपूर्ण होते.”
- ४) योहान १:१९,१३ अरण्यात ओरडणारा कोण होता?.....
- ५) योहान १:३४ योहानाने येशूला काय म्हणून म्हटले ?
- ६) त्याला त्याचा स्वतःचा भाऊ..... पाहिल्याने भेटला तेव्हा त्याला म्हणाला आम्हांस सापडला आहे (योहान १:४१).
- ७) (वचन सांगा) “..... द्वारे देण्यात आले होते.....द्वारे आली.”

- ८) योहान १:४ त्याच्यामध्ये होते.
- ९) योहान १ मध्ये वर्णिलेल्या ५ लोकांचे नावे लिहा.
- १) (वचन ६)
- २) (वचन ४०)
- ३) (वचन ४१)
- ४) (वचन ४३)
- ५) (वचन ४५)
- १०) योहान १:१,३ "प्रारंभी" येशू कोठे होता ?
- त्याच्या सामर्थ्याने काय बनविल्या गेले होते ?

शुभवर्तमानाचे योहानाचे पुस्तक

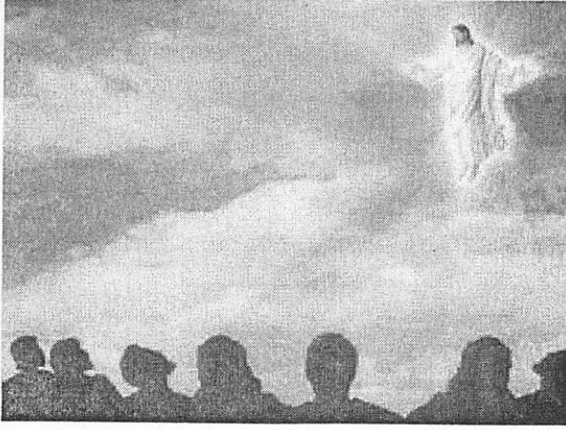
लेखक : पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने याकोबाचा भाऊ प्रेषित योहानाने हे पुस्तक लिहिले आहे.

वेळ: पहिल्या शतकाच्या शेवटी.

उद्देश : "हे यासाठी लिहिल्या गेले आहे की तुम्ही विश्वास करावा, की येशू परमेश्वराचा पूत्र आहे आणि विश्वास करून त्याच्या नावाने जीवन प्राप्त करावे" (योहान २०:३१)

शुभवर्तमानाचे हे पुस्तक काही विशेष गटासाठी नाही, परंतु सर्व वाचकासाठी लिहिल्या गेले आहे, चमत्कार किंवा दृष्टांतावर जोर देण्याशिवाय पवित्र आत्म्यानी योहानाला येशूच्या काही महान आध्यात्मिक गोष्टी सांगण्याचे काम सोपविले.

महान कार्य

महान कार्य. तुम्ही काय म्हणता, याला “महान” म्हणजे “मोठे” का म्हटले आहे? या विचारावर लक्ष देऊ.

पहिली गोष्ट ही महान यासाठी आहे की परमेश्वराचा पूत्र स्वर्गातून जे काही घेऊन येतो ते मोठेच आहे. मनुष्याच्या उत्तमोत्तम गोष्टी केवळ या पृथ्वी आणि वेळेच्या सीमेपर्यंतच सीमित होऊ शकतात. तरी स्वर्गातून तो संदेश येतो ज्याला महान कार्य म्हटल्या जाते.

दुसरी गोष्ट याला महान यासाठी म्हटले आहे की ही सर्व जगासाठी आहे. काही गोष्टी सर्वांसाठी असतात. प्राचीन ग्रीक आणि रोमी देवतांचा प्रभाव भौगोलिक आणि सामाजिक दोन्ही अर्थात सीमित होते. “सर्व जग” किंवा “सर्व जातीसाठी” दिलेला आणि सांगितला जाणारा संदेश खरोखर महान आहे.

तिसरी गोष्ट, हा निश्चित रूपात महान म्हटल्या जाईल, कारण

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

यामध्ये पापांच्या क्षमेची आशा, दोषापासून मुक्ती आणि स्वर्गाची आशा आहे. शारीरिक स्वास्थ्य किंवा आर्थिक लाभांची प्रतिज्ञा तर दिल्या गेली नाही, परंतु यामध्ये यापेक्षा मोठे अभिवचन आहे. हे पापापासून जीवाच्या अनंत तारणाकडे पाहतो आहे.

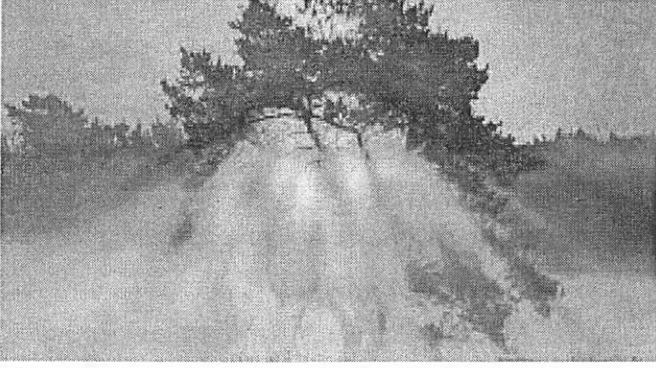
चौथी गोष्ट ही महान यासाठी आहे कारण त्याची ही आज्ञा मानण्यासाठी आणि सांगण्यासाठी साधारण लोकांना दिल्या गेली आहे. ही शिकलेल्यांसाठी, अज्ञानी, श्रीमंत, गरीब, विशेष जातीच्या लोकांसाठी किंवा देशांपर्यंत सीमित नाही. ही महान आहे. कारण प्रत्येक ख्रिस्ती व्यक्तींसाठी सुवार्ता सर्वांना सांगण्यासाठी सुवर्णसंधी आहे.

पाचवी, ही गोष्ट महान यासाठी आहे की, सर्वांत मोठ्या उंच अधिकारावर आधारित आहे. मत्तय २८:१८ मध्ये महान कार्य देण्याआधी येशूने स्वर्ग आणि पृथ्वीवर सर्व अधिकार त्याला दिल्या जाण्याचा दावा केला. हे सांगितल्यानंतरच त्याने महान कार्य दिले.

ही यादी संपत नाही, परंतु लेख समाप्त करण्याआधी एक प्रश्न : महान कार्य इतके महान आहे काय की मी आत्मा वाचविणाऱ्या याच्या लाभाचा आनंद स्वतः घेतल्यानंतर जगामध्ये व्यक्तीगत रूपात सुवार्ता पोहचवण्यास व्याकूळ होतो ?

“सर्व जग” किंवा “सर्व जातीसाठी” दिलेला आणि सांगितला जाणारा संदेश खरोखर महान आहे.

जळते झुडूप

- टी.पीयर्स ब्राऊन

निर्गम अध्याय ३ मध्ये त्या जळत्या झुडूपाविषयी जे भस्म होत नव्हते, आम्हाला परमेश्वराला मोशेला दर्शन देण्याविषयीची गोष्ट मिळते जरी त्या सर्व धड्यांची आम्हाला माहिती नाही जी मोशेला या गोष्टीकडून मिळाली, परंतु काही धडे आहेत जे आम्हाला वाटतात की तुमच्यासाठी उपयोगी होऊ शकतात.

पहिले, जर आपल्या आत सामान्य जीवनाला बाजूला करून आध्यात्मिक रूची आणि इच्छा आहे तर आम्हाला माहिती होते की, परमेश्वराजवळ आमच्यासाठी मोशेला दिल्या गेलेल्या आज्ञेपेक्षा मोठी आज्ञा आहे. त्याला लोकांना मीसरामधून फारोच्या दासत्वातून काढण्यास परमेश्वराची मदत करायची होती. आम्हाला सर्व जगामध्ये पापाच्या दास्यातून लोकांना काढण्यासाठी परमेश्वराची मदत करण्याची आज्ञा आहे .

आमच्यामधून अधिक लोकांसाठी मत्तय २८:१८-२० आजही एक उदाहरण आहे की जो कोणी जवळजवळ २००० वर्षापूर्वी कोणत्या गोष्टीसाठी म्हटला होता. तुम्हाला वळून झुडूपाला पाहणे किंवा परमेश्वराच्या गोष्टीला ऐकणे आवश्यक आहे.

दुसरे, कामासाठी योग्य ठरण्याच्या पहिले आम्हाला परमेश्वराचे सामर्थ्य आणि शुद्धतेलां समजणे आवश्यक आहे. "तू आपल्या पायातले जोडे काढ कारण ज्या जागी तू उभा आहेस ती भूमि पवित्र आहे." पेत्र आम्हाला सांगतो आहे "तर ज्याने तुम्हास पाचारण केले तो जसा पवित्र आहे तसे तुम्हीही सर्व प्रकारच्या आचरणात पवित्र व्हा" (पेत्राचे पहिले पत्र १:१५). म्हणून आपण "धैर्याने कृपेच्या राजासनाजवळ" जाऊ (इब्री लोकास पत्र ४:१६), चा अर्थ या तथ्याशी नकार नाही की आम्हाला परमेश्वराची सेवा "सद्भक्तीने आणि सद्भयाने" करायला पाहिजे. (इब्री १२:२८)

आम्हाला समजायला पाहिजे की वचन आणि काम दोन्ही केवळ भक्तीचा संकेत देत नाही, परंतु भक्ती निर्माण करायला सहाय्य करते. याचा अर्थ असा नाही की दुसऱ्याद्वारे उपयोग केल्या जाणारे शब्द किंवा प्रार्थनेच्या वेळेस त्यांच्या शरीराची स्थितीला दाखवण्यासाठी त्यांना निर्देश द्यायला पाहिजे, परंतु याचा अर्थ असा आहे की आम्हाला लोकांना नियम शिकवायला पाहिजे, की "तू" किंवा "तुझे" चा वापर किंवा डोके मान खाली करणे किंवा डोळे बंद केल्यावर भक्ती निघणे किंवा याचा संकेत मिळाला तर हे करणे बरोबर आहे. परमेश्वराच्या प्रति भक्ती किंवा श्रद्धेची कमी त्याच्या वचनाच्या आदराच्या कमीपणामुळे बनते आणि प्रत्येक गोष्टीचा परिणाम पाप आणि आज्ञा न मानणे होतो.

तिसरे, होऊ शकते की जेव्हा मोशेने पाहिले की झुडूप भस्म होत राहिले नाही तर तेव्हा त्याला वाटले की, त्याच्यामध्ये स्थायीत्व आणि

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

स्थिरता होती. ज्यामध्ये परमेश्वरही सामील होता. एखाद्या देशाच्या प्रकरणामुळे तेथील सरकार हलू शकते, परंतु आम्हाला एक असे राज्य मिळाले “न हलणारे राज्य” (इब्रीलोकांस पत्र १२:२८), आणि मोशेजवळ तो परमेश्वर होता जो त्या जळत्या झुडूप्यात होता, ज्याला अन्य सर्व झुडूपे भस्म झाल्यावरही तेथेच राहायचे होते.

चौथे, आम्हाला समजणे आवश्यक आहे. जसे मोशेला समजले असेल की परमेश्वर त्याच्या उपस्थिती आणि सामर्थ्याला दाखविण्यासाठी महत्त्वहीन किंवा उपयोगात न येणारी समजल्या जाणाऱ्या वस्तूंचा उपयोग करू शकतो आणि मोठमोठे अद्भूत काम करू शकतो. पाच भाकरी आणि दोन मासे असलेला मुलगा, दोन दमड्या असलेली विधवा, गाढवाचा जबडा आणि एक शूरवीर, धनगर आणि एक छोटा दगड घेतलेला लहान मुलगा किंवा जर तुम्ही करू शकता ते केले, जेथे तुम्ही आहात आणि जे काही काही तुमच्याजवळ आहे, परमेश्वराच्या सामर्थ्याद्वारे जे ही करू शकता, करा.

पाचवे, आम्हाला बहाने बनवणे सोडण्याची आवश्यकता आहे, ते कसेही असो त्याशिवाय आपण महान कार्याला पूर्ण करू शकणार नाही. जे काही बहाने असतील जसे “ते मानणार नाहीत” “मी सांगू शकत नाही” किंवा “माझी काय ऐपत” “सर्व अमान्य आहे” तोच “मी आहे” चे स्मरण ठेवा ज्याने मोशेला पाठविले होते आणि त्याला शक्ती दिली होती. तोच “मी आहे” “जो युगाच्या समाप्तीपर्यंत मी सदोदित तुम्हाबरोबर आहे” (मत्तय २८:२०). आता जोडे घाला, आपली काठी उचला, आणि चालू लाग !

जर “ख्रिस्ती लोक” ख्रिस्ती होतील

- डब्ल्यू डग्लस हॉरिस

आमचे आधार वाक्य या गोष्टीला समोर आणायचे आहे की, सर्व जे ख्रिस्ती म्हटल्या जातात, पवित्र शास्त्राच्या अर्थाप्रमाणे ख्रिस्ती असतील तर ख्रिस्ती जगताची काही स्थिती कशी असेल.

१) कसलाही जातीय द्वेष राहणार नाही. येशू आणि त्याचे सर्व शिष्य यहूदी होते. येशूने म्हटले की, “.....कारण यहूद्यातूनच तारण आहे” (योहान ४:२२). त्याचा अर्थ असा आहे की, तारण प्राचीन काळातील जातीमधून व्हायचा होता म्हणजे मनुष्याच्या सुटकेची ईश्वरीय योजना त्यांच्याद्वारे बनली आणि सांगितल्या गेली होती, ज्यामध्ये प्रतिज्ञा केलेली सुटका करणाऱ्याच्या रूपात येशूचे येणे होते.

येशू यहूदी आणि शोमरोनी यांच्यामध्ये आढळणाऱ्या द्वेषाला समजत होता, कारण शोमरोनी लोक मिश्रित जातीचे होते; परंतु येशूने या गोष्टीची पर्वा न करता सुखार नामे नगरात एका शोमरोनी स्त्रीला प्यावयाला पाणी मागितले. येशूने त्या स्त्रीला परिवर्तित केले आणि शोमरोनी लोकांच्या त्यांच्यासोबत राहण्याच्या आमंत्रणाचा स्वीकार केला. द्वेषाच्या भिंतीला जी प्राचीन यहूदी आणि शोमरोनी यांच्यामध्ये होती ती भिंत पाडायला आमच्या प्रभू येशूचे हे किती साहसाने भरलेले कार्य आहे.

लोपर्यंत परमेश्वराची गोष्ट आहे तोपर्यंत येशूच्या मृत्यूनंतर कोणतीच जातीय भिन्नता नाही (गलतीकरास पत्र ३:२६-२९).

२) ख्रिस्ती लोकांमध्ये युद्ध होणार नाही. ख्रिस्तीलोक संसारिक युद्ध करून आपले भांडणे मिटवीत नाहीत. ख्रिस्त जो ख्रिस्ती लोकांचा प्रमुख सेनापती

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

आहे, त्याने कधीच कोणती सेना ठेवली नव्हती किंवा कोणतेच संसारिक युद्ध केले नाही.

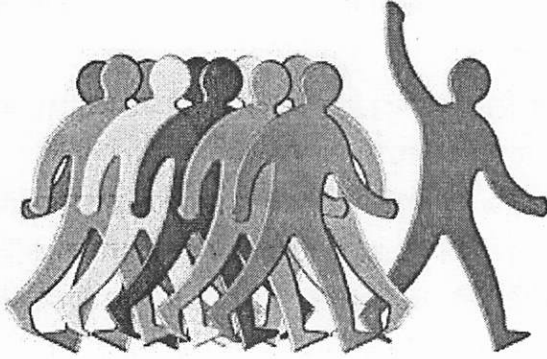
जेव्हा ख्रिस्ती" म्हटल्या जाणारे सर्व लोक येशूला आपला राजा बनवितील तर त्यांच्यामधील लढाया संपतील.

३) नैतिक आणि आध्यात्मिक दृष्टीकोनाने जगाची उलटापालट होईल. आपले शिक्षण आणि व्यवहाराद्वारे आरंभीच्या ख्रिस्ती लोकांनी असेच केले होते (प्रेषितांची कृत्ये १७:६) आम्हाला त्यांच्यासारखेच ख्रिस्त आणि त्याच्या कार्यासाठी मनात आग असण्याची आवश्यकता आहे. वार्डट वाटते की, पुष्कळश्या ख्रिस्ती म्हणविल्या जाणाऱ्या लोकांचे प्रेम आणि उत्साह थंडा झालेला आहे.

जर ख्रिस्ती लोक पवित्रशास्त्राच्या अर्थाने ख्रिस्ती होतील तर पहिल्या शतकातील ख्रिस्तीपण परत येईल, ज्यामध्ये धार्मिक कार्यामध्ये फक्त पवित्रशास्त्रच मार्गदर्शक होईल, आणि नवीन कराराची मंडळी एकमात्र धार्मिक समुदाय होईल. येशूचा खरा आत्मा परत येईल, ज्यामध्ये मनुष्य जातीसाठी प्रेम आणि हरवलेल्यांच्या तारणासाठी त्याची इच्छा होईल. ख्रिस्ती लोकांचा उद्देश असेल.

जोपर्यंत परमेश्वराची गोष्ट आहे तोपर्यंत येशूच्या
मृत्यूनंतर कोणतीच जातीय भिन्नता नाही
(गलतीकरास पत्र ३:२६-२९).

सुवार्ता पोहचविण्याचा उत्साह

- टोनी डब्ल्यू. बॉयड

येशू हरवलेल्यावर प्रेम करत होता आणि त्याच्या तारणाचा इतका इच्छुक होता की मनुष्य रूपात राहण्यासाठी तो स्वर्ग सोडून आला. (फिलिप्पैकरास पत्र २:१-११). परमेश्वराच्या न्यायाची मागणी होती की पापाचे वेतन मरण आहे (रोमकरास पत्र ६:२३), आणि येशूने वधस्तंभावर स्वतःला देऊन आमचा पापांचा दंड स्वतःवर घेतला (इब्री लोकास पत्र ९:१२-२८). येशूने सांगितले की पृथ्वीवर येण्याचे त्याचे कार्य “हरवलेले शोधावयास व तारावयास” होते (लूक १९:१०) यासाठी तो जन्मला आणि यासाठी मरण पावला की आमचे तारण विकत घेऊ शकेल.

प्रेषित पौलाने म्हटले, “माझ्या अंतःकरणात मोठा खेद व वेदना आहेत. कारण माझे बंधुजन म्हणजे देहसंबंधाने माझे गोत्रज ह्यांच्यासाठी मी स्वतः ख्रिस्तापासून शापभ्रष्ट व्हावे, अशी इच्छा कराविशी वाटली (रोमकरास पत्र ९:२-३).

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

याशिवाय “बंधुजनहो, त्यांच्याविषयी माझी मनीषा व देवाजवळ विनंती अशी आहे की त्यांचे तारण व्हावे” (रोमकरास पत्र १०:१). पौलाची अभिलाषा इच्छेपेक्षा मोठी होती. वास्तविक तो या ओझ्याला व्यक्तिगत रूपात समजत होता. “जरी मी सुवार्ता सांगतो तरी मला प्रतिष्ठा मिरविण्याचे कारण नाही, ती सांगणे मला प्राप्त आहे. मी सुवार्ता सांगत नाही तर मला धिक्कार असो, दुर्बळास प्राप्त करून घेण्यासाठी मी दुर्बळास दुर्बळ झालो, मी सर्वांसाठी सर्व काही झालो आहे, यासाठी मी कसे तरी कित्येकांचे तारण साधावे” (करिंथकरास पहिले पत्र ९:१६, २२). पौलाचा विचार होता “तेव्हा पौलाने उत्तर दिले, तुम्ही रडून माझे मन खचविता हे काय? मी नुसता बंधनात पडण्यासच नव्हे, तर प्रभू येशूच्या नामासाठी यरूशलमात मरावयास देखील तयार आहे” (प्रेषितांची कृत्ये २१:१३). “कारण आता माझे अर्पण होत आहे आणि माझा प्रयाणकाळ जवळ आला आहे (तिमथ्याला दुसरे पत्र ४:६).

प्रत्येक ख्रिस्ती आपल्या अनंत भविष्यासाठी येशूचा, ज्याने स्वर्गापर्यंत पोहचणे सोपे केले...प्रेषितांचा (पौलासह) ज्यानी वचन सांगितले यासाठी की आम्हाला स्वर्गाचा मार्ग दिसावा आणि हे की तेथपर्यंत कसे पोहचता येईल; प्रत्येक व्यक्तीचा जिच्यामध्ये इतके प्रेम होते की त्याने पापाच्या परिणामाच्या स्वरूपात मिळणाऱ्या मरणाची चेतावणी देऊन पापाला (आणि त्याच्या दंडाला) मिटविण्याची पध्दत दाखविली, देणेकरी आहे. याप्रकारचे कर्ज फेडण्याचे एकमात्र पध्दत आपल्या जीवनात त्याच कार्याला पुन्हा सांगणे आहे. याचा अर्थ असा होतो की “कित्येकास अग्नीतून ओढून काढून त्यांचे तारण करा आणि देहाने ‘डागाळलेली वस्त्रे’ देखील द्वेष समजून भीतीयुक्त वृत्तीने कित्येकावर दया करा” (यहुदाचे पत्र २३).

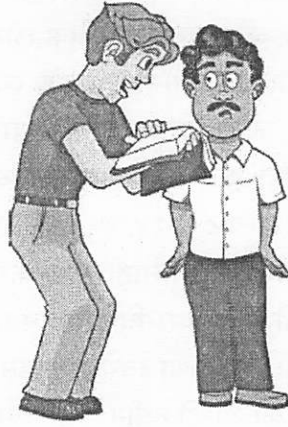
होऊ शकते की आम्हामधून कोणाला सुवार्ता सांगत असता मरायची

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

गरज पडणार नाही. आम्हामधून कोणाला सुवार्ता सांगताना तुरुंगवास होईल किंवा होणार नाही परंतु आमच्यापैकी प्रत्येकाला हरवलेल्याबद्दल तितकेच प्रेम असायला पाहिजे की आम्ही सांगू शकू की येशूमध्ये तारण आहे. हरवलेल्यापर्यंत तारण पोहचविण्याची तुम्ही किती इच्छा बाळगता?

‘जरी मी सुवार्ता सांगतो तरी मला प्रतिष्ठा मिरविण्याचे कारण नाही, ती सांगणे मला प्राप्त आहे. मी सुवार्ता सांगत नाही तर मला धिक्कार असो, दुर्बळास प्राप्त करून घेण्यासाठी मी दुर्बळास दुर्बळ झालो, मी सर्वांसाठी सर्व काही झालो आहे, यासाठी मी कसे तरी कित्येकांचे तारण साधावे’ (करिंथकरास पहिले पत्र ९:१६,२२).

वैयक्तिक सुवार्ता प्रसार आणि तुम्ही

- जॉर्ज एकपबली

सुवार्ता प्रसार असा विषय आहे ज्यावर आमच्यापैकी कित्येक जण बोलले आणि अनेक वेळेस त्यावर शिकवितांना ऐकले आहे. कित्येक प्रचारक पापी लोकांना सुवार्ता सांगण्याच्या कार्याला जाण्याच्या ऐवजी सुवार्ता प्रसार या विषयावर शिकवणे पसंत करतात. पुष्कळ चांगले ख्रिस्ती बुद्धीमत्तेला घाबरतात. ते कुटुंबातील खरोखर चांगले लोक, आपल्याबरोबर काम करणारे यांना शिकविण्याची हिंमत करत नाही; जे निश्चित रूपात नरकाच्या आगीकडे ओढल्या जात आहेत. असेच ख्रिस्ती लोकांची बहुसंख्या सुवार्ता प्रसार म्हणजे सुवार्ता सांगण्याला ख्रिस्ती जीवनाच्या भागाच्या रूपात पाहत नाही. किती दुःखाची गोष्ट आहे ! आणि कोणता मार्गच नाही. आम्हाला सुवार्ता सांगावीच लागेल.

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

आम्ही सुवार्ता सांगण्याचे काम पगार घेणाऱ्या प्रचारकावर टाकले आहे. दुःखद गोष्ट आहे, की त्यामधून अधिक लोग मंडळीच्या प्रबंधामध्ये तसेच मंडळीच्या चांगल्या कामामध्ये इतके व्यस्त आहेत की सुवार्ता सांगण्यासाठी त्यांच्या जवळ वेळ नाही. नव्या करारात, पुढारी आणि मंडळीतील लोक दोघेही हरवलेल्यास शिकवण्याच्या कार्यात गंभीरपणे व्यस्त असत (प्रेषितांची कृत्ये ८:४, १४, १५, २५). एकदा मी एका प्रचारकाला हे सांगताना ऐकले “आम्ही तारणासाठी नव्या कराराची योजना मुक्त केली आहे, परंतु त्या मुक्त योजनेला पसरविणाऱ्या नवीन कराराच्या आत्म्याला मुक्त करू शकलो नाही.” मी त्याजबरोबर सहमत आहे. तेव्हापासून मी स्वतःला विचारत आहे की आम्ही नवीन कराराच्या वेळेसारखे हरवलेल्यांना समजावण्यासाठी जोर का लावत नाही.

प्रेषितांची कृत्ये ५:४०-४२ आणि प्रेषितांची कृत्ये ६ मध्ये त्यांच्या तत्काळ झालेल्या परिणामाला पाहा. ज्यामध्ये म्हटले आहे “त्या दिवसात शिष्यांची संख्या वाढत गेली “शिष्याची संख्या वाढण्याचे कारण होते की “आणि दररोज मंदिरात व घरोघर शिकविण्याचे व येशू हाच ख्रिस्त आहे ही सुवार्ता गाजविण्याचे त्यांनी सोडले नाही” “जेव्हा वचन सांगण्यात येते तेव्हा लोकांमध्ये धार्मिक जागृती येते, जेणेकरून आणखी लोक ख्रिस्ती बनतात” (प्रेषितांची कृत्ये ११:१९-२१). प्रभूची बहुमूल्य मंडळी तेव्हाच वाढेल जेव्हा आम्ही हरवलेल्यामध्ये अधिकाधिक वचन सांगू.

आम्ही सुवार्ता प्रसार म्हणजे सुवार्ता सांगण्यास निष्काळजी असायला नको. संभावना आहे की, प्रभूची सुवार्ता सांगण्याची आज्ञा न पाळल्याच्या कारणाने तुमचा आत्मा अडचणीमध्ये येईल.

पुष्कळ लोकांना माहित नाही की सुवार्तेच्या परिस्थितीमध्ये काय गोष्ट करावी. आम्ही खाली हरवलेल्यांना सुवार्ता सांगण्यास आरंभ करण्यासाठी

तुम्हाला प्रेरणा मिळण्यासाठी काही वास्तविक आणि सरळ सूचना देत आहोत.

- १) लोकांना सांगा की ख्रिस्ती होण्यासाठी तुम्ही काय केले. हे खूप सोपे असायला पाहिजे; जर तुम्हाला माहित आहे की ख्रिस्ती होण्यासाठी तुम्ही काय केले आहे. नाही तर तुम्ही आता शिकून दुसऱ्यांनाही तसे करण्यासाठी सांगा.
- २) जे काही ख्रिस्ताने तुमच्यासाठी केले ते फार उत्साहाने सांगा, काय ख्रिस्ताने तुमच्या जीवनात नवीन दिशा दिली आहे? तर त्याबद्दल लोकांना सांगा. जर सुवार्ता चांगली बातमी आहे, आणि ती आहे तर ती सांगण्यात यावी. याप्रकारे जीवन जगा की लोक तुमच्या जीवनात येशूला पाहू शकतील.
- ३) असे जीवन जगा की तुमच्या जीवनात लोक येशूला पाहू शकतील. शाईने नव्हे तर सदाजीवी देवाच्या आत्म्याने कोरलेले दगडी पाट्यावर नव्हे तर मासमय अंतःकरणरूपी पाट्यावर कोरलेले आमच्या सेवेच्या योगे तयार झालेले ख्रिस्ताचे पत्र असे तुम्ही प्रसिद्ध आहा. (दुसरे करिंथकरास पत्र ३:३, पेत्राचे पहिले पत्र ३:१). चांगला प्रभाव दाखवा की लोक तुमचे जीवनाचे अनुसरण करण्याची इच्छा करतील. ख्रिस्ताकडून आदर्श बना. जास्त वेळ झाला नाही की आमच्या आराधना सेवेत दोन स्त्रिया आल्या, त्यांना सभासद होण्याची इच्छा दर्शविली, कारण त्यांना एका तरुण महिलेच्या आकर्षित जीवनाला पाहिले होते. पाहिलो तर तिने या दोघींना यासाठी परिवर्तीत केले कारण त्यांनी तिच्या जीवनात येशूला पाहिले आणि दुसरे कारण तिने त्यांना सांगितले की, येशू त्याचे जीवन बदलू शकतो.

४) मंडळीला मजबूत करा

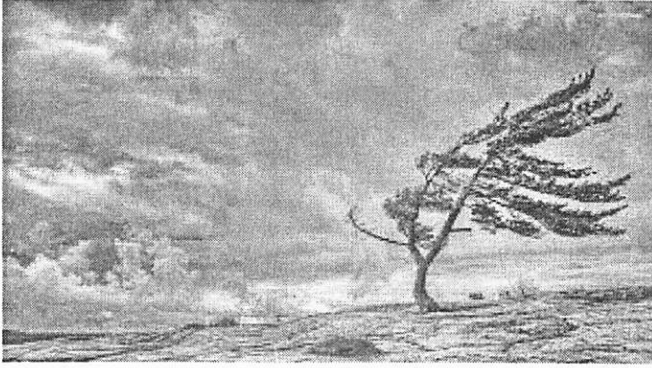
जेव्हा तुम्हाला संधी मिळेल तेव्हा लोकांना उपासनेमध्ये बोलवा. त्यांना सांगा की ख्रिस्ताच्या मंडळीमध्ये तुम्हाला फरक मिळेल. आपल्या गैर ख्रिस्ती मित्रांना शिकविल्या जाणारे महान घडे शिकवा आणि त्यांना येण्यास सांगा. तुमच्या मंडळीमध्ये होणाऱ्या सुवार्तेच्या विशेष सभांबद्दल लोकांना सांगा. त्यांना नवीन येणाऱ्यांच्या विशेष स्वागताबद्दल सांगा.

जर तुम्ही तुमच्या जीवनामध्ये आजपर्यंत कोणाला सरळ आणि व्यक्तीगत रूपाने ख्रिस्तामध्ये बदललेले नाही, तर तुम्ही तुमच्या जीवनामधील सर्वात मोठ्या एका आनंदाला विसरत आहा. जो पर्यंत माझी गोष्ट आहे त्याप्रमाणे पश्चात्ताप करणाऱ्या एका पापी माणसाबद्दल देवाच्या दूतासमोर आनंद होतो हे मी तुम्हाला सांगतो (लूक १५:१०).

आम्ही फार गंभीरतेने अपेक्षा बाळगतो की तुमचे कुटुंब आणि तुमच्या मित्रांमध्ये सुवार्ता सांगणे सुरू करा.

“आणि दररोज मंदिरात व घरोघर शिकविण्याचे व येशू हाच ख्रिस्त आहे ही सुवार्ता गाजविण्याचे त्यांनी सोडले नाही” “जेव्हा वचन सांगण्यात येते तेव्हा लोकांमध्ये धार्मिक जागृती येते, जेणेकरून आणखी लोक ख्रिस्ती बनतात” (प्रेषितांची कृत्ये ११:१९-२१).

परमेश्वराचे सामर्थ्य विरुद्ध मनुष्याची “बुद्धी”

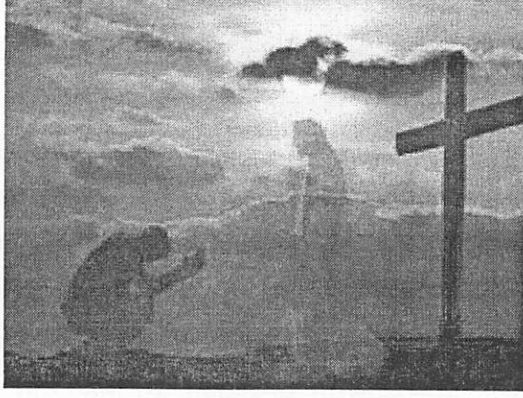
- एवन मिलोन

पौलाचा सुवार्ता प्रचाराचा उद्देश पापी लोकांना वाचविण्याचा होता (रोमकरास पत्र १:१६, थेस्सलनीकाकरास दुसरे पत्र १:८,९, करिंथकरास पहिले पत्र ८:१६,२२) मानवीय दर्शनशास्त्र, मनोविज्ञान आणि मनोचिकित्सा सर्वांची आपआपली जागा आहे. परंतु यांच्यापैकी कोणामध्येही जीवाला पाप आणि त्याच्या दोषापासून वाचविण्याचे सामर्थ्य नाही. असे शिक्षण पौलाच्या विचारात पण येऊ शकत नव्हते. तो वधस्तंभात हरवला होता. त्याच्यासाठी प्रचार करणे काही पध्दत नव्हती, परंतु संदेश होता. हा संदेश होता “येशू आणि त्यांचे वधस्तंभावर दिल्या जाणे”. विश्वासाचे मोठे कार्य म्हणजे पवित्रशास्त्राचा बामिस्मा निर्णायक आहे” कारण तो “त्याच्या मृत्यूमध्ये” घेतला जातो (रोमकरास ६:३, प्रेषितांची कृत्ये २:३८, २२:१६). पापी लोकांना प्रचार करायचे असो किंवा पवित्र लोकांना शिकवण, पौलाचा संदेश वधस्तंभावरच केंद्रीत असायचा. जेव्हा पौल या गोष्टीची चिंता करतो

की एक शक्तिमान भाऊ अशक्ताच्या विवेकाला जखमी करू शकतो, ह्याप्रमाणे ज्याच्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला असा (करिंथकरास पहिले ८:११) त्याच्यासाठी विनंती करेल. जेव्हा पौल ख्रिस्ती लोकांना शारीरिक अनैतिकतेपासून दूर राहण्यासाठी समजावित आहे, तर तो त्यांना आठवण करून देतो. “तुम्ही स्वतःचे मालक नाही, कारण तुम्ही मोलाने विकत घेतलेले आहा” (करिंथकरास पहिले पत्र ६:१९,२०). अनुशासनात्मक कार्यवाहीचा आग्रह करते वेळेस पौल आठवण करून देतो, “वल्हांडणाचा यज्ञपशु जो ख्रिस्त त्याचे अर्पण झाले म्हणून आपण सण पाळावा तो जुन्या खमीराने अथवा वाईटपणा व दुष्टपणा यांच्या खमीराने नव्हे” (करिंथकरास पहिले पत्र ५:७,८). हा आग्रह करून की “तुम्ही मूर्तिपूजेपासून दूर पळा” (करिंथकरास पहिले पत्र १०:१४). तो विचारतो की, “जो आशीर्वादाचा प्याला आपण आशीर्वादीत करितो तो ख्रिस्ताच्या रक्ताच्या सहभागितेचा प्याला आहे की नाही? (करिंथकरास पहिले पत्र १०:१६). प्रभू भोजनात भाग घ्यायचा खरा अर्थ हा आहे की ख्रिस्ती लोक “प्रभूच्या मरणाची तो येईपर्यंत घोषणा” करितात (करिंथकरास पहिले पत्र ११:२६).

वधस्तंभाचे वचन वाचविते (करिंथकरास पहिले पत्र १:१८) आणि पवित्रशास्त्र परमेश्वराच्या प्रेरणेने दिल्या गेले आहे (तिमथ्याला दुसरे पत्र ३:१६). याचा अर्थ असा आहे की प्रचारकाने केवळ वचनाचाच प्रचार केला पाहिजे. (तिमथ्याला दुसरे पत्र ४:२). प्रचार करणाऱ्याला आपल्या पक्क्या विषयाच्या रूपात “ख्रिस्त आणि त्याचे वधस्तंभावर दिल्या जाण्यालाच” आणि आपल्या एकमात्र अधिकाराच्या रूपात परमेश्वराच्या प्रेरणेने दिल्या गेलेल्या पवित्रशास्त्रालाच मानले पाहिजे.

जिवंत बलिदान

- वेन बेरियर

“जिवंत बलिदान” या शब्दाच्या उल्लेखाने मनात कित्येक प्रकारचे विचार, अवधारणा आणि समज येतो. धर्माच्या या क्षेत्रात न समजणे, या कारणाने कितीतरी वेगवेगळे विश्वास होतात. पवित्रशास्त्र सांगते की ख्रिस्ती व्यक्तीने आपल्या स्वतःला परमेश्वरापुढे बलिदानाच्या रूपात समर्पण करणे आवश्यक आहे.

रोमकरांस पत्र १२:१-२ मध्ये पौल म्हणतो की, “म्हणून बंधुजनहो, मी देवाच्या करूणमुळे तुम्हाला विनवितो की तुम्ही आपली शरीरे जिवंत पवित्र व देवाला ग्रहणीय यज्ञ म्हणून समर्पण करावी; ही तुमची आध्यात्मिक सेवा आहे. देवाची उत्तम, ग्रहणीय व परिपूर्ण इच्छा काय आहे हे तुम्ही समजून घ्यावे, म्हणून या युगाबरोबर समरूप होऊ नका, तर आपल्या मनाच्या नवीकरणाने स्वतःचे रूपांतर होऊ द्या.” हे वचन परमेश्वरासाठी समर्पणाच्या सीमेवर काही संदेह राहू देत नाही ज्याची ख्रिस्ती व्यक्तीकडून

मागणी केली जाते. ख्रिस्ती व्यक्तीला परमेश्वरांसाठी आपणा स्वतःला पूर्ण रूपाने (देह, प्राण आणि आत्मा) देणे आवश्यक आहे. असे करतेवेळी आमच्यासाठी ह्या जगातील लोक होण्याकडून त्या व्यक्तीमध्ये बदलणे आवश्यक आहे की जे परमेश्वराला स्वीकार्य आहे. "जिवंत बलिदाना"चे स्पष्ट निर्देश रोमकरास पत्र १२:२-१३:७ मध्ये दिल्या गेलेले आहेत. पहिले तर ख्रिस्ती व्यक्तीसाठी आपल्या प्रति चांगल्या व्यवहाराला वाढविणे फार आवश्यक आहे (रोमकरास पत्र १२:३-८). आम्हाला आपल्यापेक्षा श्रेष्ठ न मानण्यासाठी सांगण्यात आले आहे, परंतु गंभीरतेने विचार करायला सांगितले आहे. परमेश्वराने आमच्यामधून प्रत्येकाला वेगवेगळे दाने दिली आहे. ज्यांना दुसऱ्यांच्या दानासोबत वापरण्यात आल्यावर ती सेवा होते जिची प्रभू आमच्याकडून अपेक्षा करितो. आपल्या योग्यतेशिवाय ख्रिस्ताच्या शरीराच्या वेगळ्या केलेल्या अवयवाच्या रूपात आम्ही परमेश्वराला प्राप्त करण्याच्या अयोग्य आहोत. परंतु मिळून आमची कामे परमेश्वराच्या उद्देशाला पूर्ण करतात.

दुसरे, ख्रिस्ती व्यक्तीसाठी मंडळीत आपले भाऊ तसेच आपले सोबतच्या व्यक्तीच्या प्रति आपले उचित व्यवहार वाढविणे आवश्यक आहे (रोमकरास १२:९-२१). दुसऱ्याच्या प्रति उचित व्यवहारासाठी आवश्यक गुण असलेल्या व्यक्तीगत स्वभावामध्ये १) निष्कपट प्रेम २) वाईटाची घृणा ३) बंधुप्रीति ४) आवड ५) आशेमध्ये आनंद करणे ६) छळामध्ये धीर ७) प्रार्थनेत असणे ८) गरजवंत भावास मदत ९) अतिथ्य सत्कार १०) क्षमा करणारे मन ११) दिनता १२) सहानुभूति करण्याची योग्यता १३) शांतीप्रिय १४) बदला घेणे प्रभूवर सोडण्याची इच्छा सामील आहे. या विशेषता आढळणे (बदलण्याद्वारे) मोठ्या बलिदानाची मागणी करतो.

शेवटी बलिदानाच्या आमच्या जीवनामध्ये मनुष्याच्या सरकारी

कृतीशील ख्रिस्तीपणा

प्रबंधाप्रति चांगला व्यवहार बनविणे आवश्यक आहे (रोमकरास पत्र १३:१-७) रोमकरास पत्र १३:१ सांगते की "प्रत्येक जणाने वरिष्ठ अधिकाऱ्याच्या अधिन असावे. कारणदेवापासून नाही असा अधिकार नाही; जे अधिकार आहेत ते देवाने नेमलेले आहेत" मनुष्याचे सरकार प्रभूद्वारा अधिकृत आहेत. यासाठी परमेश्वराला जिवंत बलिदानाच्या रूपात आम्हाला त्यांच्या अधीन राहण्यासाठी सांगितले जाते. येशूने राज्य सरकारी म्हणजे या पृथ्वीचे नाही. यामध्ये मुख्यतः लोकांच्या आध्यात्मिक आवश्यकतेला पाहण्यात येते. मनुष्याचे प्रबंध ठरविण्याचे उद्देश आहेत. आमच्यासाठी आज्ञा मानणे, कर देणे, कस्टम देणे, सन्मान देणे आणि ज्यांना भ्यायचे आहे त्यांची भीती बाळगणे आवश्यक आहे. या आज्ञा पाळण्यासाठी पुष्कळदा मोठे बलीदान देण्याची आवश्यकता पडते. पहिल्या शतकात कित्येक ख्रिस्ती लोक सरकारच्या हाताने फार क्रूरतेने मारल्या गेले होते. त्या सरकारच्या अधिकाऱ्यांबरोबर परमेश्वर निपटून घेईल.

ख्रिस्ती होण्याच्या नात्याने आमच्यासाठी जिवंत बलीदान होणे आवश्यक आहे. यासाठी की सुवार्ता सर्व लोकांना सांगण्यात यावी. आम्ही परमेश्वराचे आहोत आणि त्याच्या सेवेसाठी उपयोगात आलो पाहिजे.

रोमकरांस पत्र १२:१-२ मध्ये पील म्हणतो की, "म्हणून बंधुजनहो, मी देवाच्या करुणमुळे तुम्हाला विनवितो की तुम्ही आपली शरीरे जिवंत पवित्र व देवाला ग्रहणीय यज्ञ म्हणून समर्पण करावी; ही तुमची आध्यात्मिक सेवा आहे. देवाची उत्तम, ग्रहणीय व परिपूर्ण इच्छा काय आहे हे तुम्ही समजून घ्यावे, म्हणून या युगाबरोबर समरूप होऊ नका, तर आपल्या मनाच्या नवीकरणाने स्वतःचे रूपांतर होऊ द्या."

परमेश्वराची उपासना का करावी ? स्तोत्रसंहिता ९५

- मेक्स पॅटरसन

ओळख :

१) उपासना मनुष्याइतकीच जुनी आहे. एदेन बागेमध्ये आदाम आणि हव्वा यांच्यावर ध्यान द्या.

२) आम्हाला परमेश्वराची उपासना करण्याची आज्ञा दिलेली आहे (प्रकटीकरण २२:९, प्रेषितांची कृत्ये १४:१५, योहान ९:३१).

क) व्यर्थ पणे (मत्तय १५:९).

ख) अज्ञानाने (प्रेषितांची कृत्ये १७:२३).

ग) खरेपणाने (योहान ४:२४).

स्तोत्रसंहिता ९५ मध्ये दिलेली परमेश्वराची उपासना करण्याचे चार कारणे:

- क) या कारणाने की तो सर्व देवाहून थोर आहे. (वचन ३)
- १) तो मनुष्यापेक्षा थोर आहे (प्रेषितांची कृत्ये १०:२५, २६, ३४-३५; यशया ५५:७-९).
 - २) तो स्वर्गदूतांपेक्षा थोर आहे (प्रकटीकरण २२:९).
 - ३) केवळ परमेश्वरच उपासनेच्या योग्य आहे (प्रकटीकरण ४:५, पहिले राजे २०, १८:१७-३९, पहिले शमुवेल ५:१-६).
 - ४) आजचे ईश्वर जुन्या करारात आढळणाऱ्या मूर्तिपूजेपेक्षा चतुर आहेत.
 - क) स्वतःचा ईश्वर (मत्तय २६:३४).
 - ख) द्रव्याचा ईश्वर (प्रेषितांची कृत्ये ८:२०, मत्तय ६:२४).
 - ग) शक्तीचा ईश्वर (योहानाचे तिसरे पत्र ९).
 - घ) प्रसिद्धीचा ईश्वर (करिंथकरास पहिले पत्र ४:६).
 - ड) सांसारिकतेचा ईश्वर (रोमकरास पत्र १२:२).
 - च) प्राणाचा ईश्वर (प्रकटीकरण २:१०).
- ख) या कारणाने की तो सर्व वस्तूंचा उत्पन्नकर्ता आहे (वचने ४,५)
- १) परमेश्वराने जगाची निर्मिती केली (उत्पत्ती १,२; योहान १:१-३).
 - २) परमेश्वराने सहा दिवसात जगाची निर्मिती केली (निर्गम २०:११).
 - ३) प्रकटीकरण ४:११ म्हणते की परमेश्वराने “सर्व काही निर्माण केले.”
 - ४) जीवन, प्राण व सर्व काही परमेश्वर सर्वाना देतो (प्रेषितांची कृत्ये १७:२५).
 - ५) परमेश्वर विश्वासयोग्य सृष्टीकर्ता आहे. (पेत्राचे पहिले पत्र ४:१९).
 - ग) या कारणाने की तो चांगला मेंढपाळ आहे (वचने ६,७)

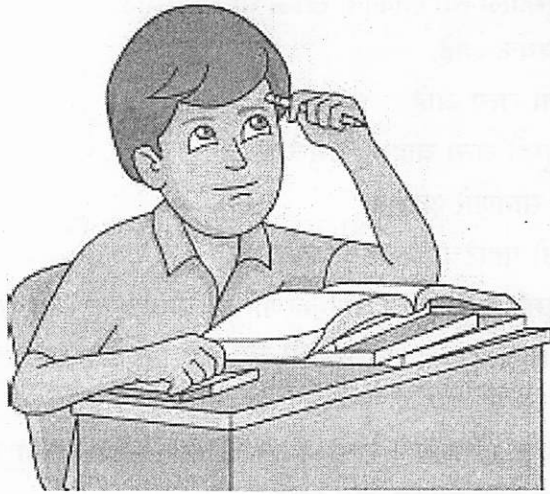
कृतीशील ख्रिस्तीपणा

- १) परमेश्वर माझा मेंढपाळ आहे (स्तोत्रसंहिता २३:१).
- २) योहान १०:१-१८ मध्ये त्याला उत्तम मेंढपाळाच्या रूपात दाखवले आहे.
- ३) त्याला “मेंढराचा महान मेंढपाळ” म्हटले आहे (इब्री लोकास पत्र १३:२०).
- ४) तो आमच्या जिवांचा मेंढपाळ आणि संरक्षक आहे (पेत्राचे पहिले पत्र २:२५).
- घ) या कारणाने की परमेश्वराचे वचन आणि त्याचे विधी कडे कानाडोळा करणे इस्त्राएलाच्या पूर्वजांच्या पूर्ण पिढीला महाग पडले, ते कनानमध्ये प्रवेश करू शकले नाही (वचने ८-११)
- १) यहुदी लोक ४० वर्षे जंगलात फिरत राहिले, त्या दरम्यान दोन लोकांना आणि त्यांच्या कुटुंबाला सोडून वीस आणि त्यापेक्षा जास्त वय असलेले सर्व लोक मरण पावले.
- २) ह्याची पार्श्वभूमी गणना १४:२९, ३४ मध्ये आहे.
- ३) पौल ह्याला आमच्या उदाहरणाच्या रूपात उपयोग करितो (करिंथकरास पत्र १०:१-१२).

निष्कर्ष :

या सर्व कारणांच्याद्वारे, काय स्वर्गाच्या खऱ्या परमेश्वराची आराधना करण्याच्या ऐवजी काही दुसरा विकल्प आहे?

जर

जर येशू द्वार आहे

तर तुम्ही याला दुसऱ्यासाठी उघडायला किंवा बंद करण्यासाठी
द्वारपाल आहात.

जर तो जगाचा प्रकाश आहे

तर तुम्ही त्या प्रकाशाला जगाच्या कानाकोपऱ्यात नेणारी मशाल
आहात.

जर तो द्राक्षवेल आहे

तर तुम्ही फळ देणारी ती शाखा आहात की जी द्राक्षवेलेमधून जीवन
घेते.

जर तो जीवनाची भाकर आहे

तर तुम्हाला त्या लोकांना खाऊ घालण्यासाठी जे उपाशी आहेत ती मोडणे आवश्यक आहे.

जर तो सत्य आहे

तर तुम्ही सत्य वाहक म्हणजेच

सत्य सांगणारे आहात.

जर तो पहाटेचा चमकता तारा आहे

तर तुम्ही त्या ढगांना मागे करणारे जे जगापासून त्याच्या सुंदरतेला लपवित आहे. ज्याकडून मनुष्यजाती त्याला पाहून सर्वकाळपर्यंत जिवंत राहिल.

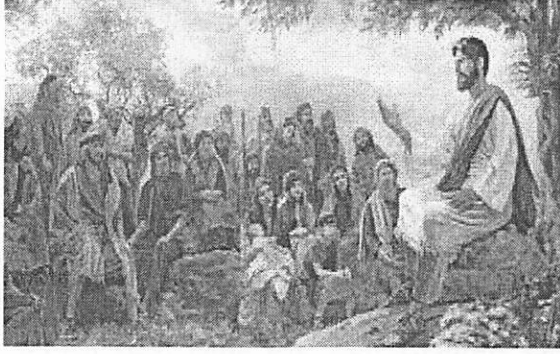
किती हे महिमापूर्ण सत्य आहे की आम्ही पित्याच्या त्या महान योजना आणि कार्यक्रमाचा भाग आहो.

जर तो द्राक्षवेल आहे तर तुम्ही फळ

देणारी ती शाखा आहात की जी

द्राक्षवेलेमधून जीवन घेते.

काय येशूच्या म्हणण्याचा अर्थ हा होता काय की त्याच्या शिष्यांनी आपल्या आई-वडील आणि प्रियजनांचा द्वेष करावा

- डेयटन कीसी

येशूचा हा म्हणण्याचा की “जर कोणी माझ्याकडे येईल पण आपला बाप, आई, बायको, मुले, भाऊ व बहिणी ह्यांचा आणि आपल्या जिवाचाही द्वेष करणार नाही तर त्याला माझा शिष्य होता येणार नाही” (लूक १४:२६) वास्तविक काय अर्थ होता? येशूने कसे म्हटले की तू आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखी प्रीति कर (मत्तय २२:३९) आणि येथे तो म्हणतो की माझा शिष्य होण्यासाठी आपल्या स्वतःचा आणि घरातील लोकांचा द्वेष करणे आवश्यक आहे.

हे स्पष्ट व्हायला पाहिजे की तोच येशू ज्याने शिकविले की तुम्ही आपल्या वैऱ्यावर प्रीति करा (मत्तय ५:४४) आम्हाला आमच्या स्वतःचा आणि नातेवाईकांचा द्वेष करायला सांगत नव्हता. ह्याच्याऐवजी तो आमच्या स्वतःवर आणि कुटुंबातील लोकांवर अपेक्षाकृत कमी प्रेम करायला सांगत

आहे, जे आम्हाला येशूचा शिष्य होण्याच्या रूपात त्याच्यामागे चालण्यास थांबवतील.

दुसरे हे की या तथ्यावर विचार करा की प्रेमाची एक दुसरी बाजू घृणा आहे. जर तुम्ही कोणावर प्रेम करता तर त्या व्यक्तीला हानी पोहचविणाऱ्या कोणत्याही व्यक्तीची तुम्ही घृणा कराल. देव प्रीति आहे (योहानाचे पहिले पत्र ४:८). परंतु तो त्या व्यक्तीची घृणा करितो जो भावाभावात वैमनस्य उत्पन्न करितो (नीतिसूत्रे ६:१६-१९). परमेश्वराचे प्रेम आणि घृणा दोन्ही स्वर्गाचे वर्णन धार्मिकांचे सदैव वास आणि नरकाचा पापी लोकांसाठी दंडाच्या रूपात करतात. (मत्तय २५:४६, योहान १४:१-३; प्रकटीकरण २१:८).

शेवटी या प्रासंगिकतेला पाहा. एक मरत असलेली स्त्री हा समज येण्याआधी की पाण्यामध्ये पुरल्या जाणे (रोमकरास पत्र ६:३,४), तिच्या मृतक आईद्वारे आपल्या जिवंतपणी शिंपडून घेतलेल्या बामिस्माच्या विपरीत होते. ती येशूमध्ये बामिस्मा घेणारच होती. ही मरत असलेली स्त्री फारच घोटाळ्यात पडली. जर तिने ख्रिस्ताच्या वचनाच्या सत्यतेला मानले असते तर तिला भिती होती की ती हे मानत आहे की तिची आई ख्रिस्तात (जीणे आज्ञा मानली नाही) नव्हती. (इफिसकरास पत्र ४:५, प्रेषितांची कृत्ये ८:३६-३९; मत्तय १६:१५ वरून) नंतर मी तिच्या प्रेत क्रियेसाठी गेलो तर समजले की, तिने पवित्र शास्त्राच्या शिक्षणानुसार बामिस्मा घेण्यास नकार का दिला. मला या गोष्टीनी राग आला की कोणत्या प्रियजनाद्वारे ग्रहण केलेल्या शिक्षणाने कोणाला येशूचा शिष्य बनण्यास थांबविले. कुटुंबातले लोक जेव्हा ख्रिस्तापेक्षा फार बनतात तर किती मोठी किंमत द्यावी लागते. तुम्हाला हे समजण्यासाठी मदत मिळाली काय की येशूने असे का म्हटले?

विश्वास...प्रेम

- डेन विंक्लर

“ख्रिस्त येशूमध्ये असलेल्यांची सुंता होण्यात किंवा न होण्यात काही सामर्थ्य आहे असे नाही; तर प्रीतीच्या द्वारे कार्य करणारा जो विश्वास त्यांच्यात सामर्थ्य आहे.” (गलती ५:६).

श्वास घेण्यासाठी आपण हवा आतमध्ये ओढतो आणि बाहेर पण काढतो. येशूच्या परिपूर्ण जीवनातही असेच आहे. आम्ही विश्वासाद्वारे येशूच्या वचनांना आत घेतो (जो काही तो म्हणतो ते स्वीकारून, भरवसा ठेवून आणि मानून) आणि आम्ही मग प्रेमामध्ये विश्वासाच्या आनंदाला दाखवितो.

विश्वास सर्व आकारामध्ये आणि रूपात मिळतो.

१) अल्प विश्वास असतो. चिंता (मत्तय ६:३०-३१). भय (मत्तय १४:३१) आणि मानवीय तर्क (मत्तय १६:७-८). या विषयावर येशूने म्हटले, अहो अल्पविश्वासी

२) “नाश झालेल” विश्वास असतो. हुमनाय व आलेक्सान्द्र अशा विश्वासाचे

दुःखदायक उदाहरण आहेत (तिमथ्याला १ ले पत्र १:१९-२०. तिमथ्याला दुसरे पत्र २:१६-१८, ४:१४-१५).

३) असा ही विश्वास आहे जो 'मागे हटतो'. आम्हाला मागे जाणारे बनायचे नाही की नाश होऊन जाईल परंतु विश्वास करणारे बनायचे आहे, यासाठी की जीव वाचवू (इब्री लोकास पत्र १०:३४).

४) असा विश्वास आहे जो "मजबूत" आहे. शताधिपती आणि कनानी स्त्रीपासून आम्हाला किती साहस मिळते. त्यांना त्यांच्या विश्वासासाठी गौरविले आहे (मत्तय ८:१०; १५:२८).

विश्वास तर विभिन्न आकाराने येतो परंतु प्रेम आपल्या स्वतःला विभिन्न प्रकारे व्यक्त करते.

१) आम्ही परमेश्वरावर प्रेम करतो आणि आज्ञा पाळतो. वास्तविक त्याने आपल्याला सांगितले आहे की खरे प्रेम आज्ञा मानणे आहे (योहान ५:२).

२) आम्ही त्याच्यावर प्रेम करतो जो चांगला आहे. आम्हाला त्या लोकांच्या रितीरिवाजामध्ये फसायला नको, जे चांगल्यांचे वैरी आहेत (तिमथ्याला दुसरे पत्र ३:३).

३) आम्ही त्या लोकांवर प्रेम करतो जे चांगले आहेत, आणि परमेश्वराचे लोक आहेत. वास्तविक येशूच्या शिष्यांच्या रूपात आमची या जगात ओळख आहे (योहान १३:३४-३५).

४) आम्ही "देवविरहित" लोकाशी प्रेमाने करतो आणि त्यांच्याजवळ जातो (इफिसकरास पत्र २:१२). त्यांना आम्ही प्रेम, येशूचे गौरव आणि विश्वासाच्या आशीर्वादाच्या गोष्टी सांगतो (मार्क १६:१५). "विश्वास प्रेमाद्वारे कार्य करतो."

आम्ही तुम्हाला विभिन्न भाषांतील सुवार्ता घोषणेच्या प्रयत्नामध्ये
लांभांकित व्हावे ह्यासाठी उत्तेजन देत आहोत.

T.V./ Radio Program/ Magazine / Bible Courses

GRACIOUS WORD

TAMIL

Speakers : **Philemon & Kingsly Rajah**
T.V. Program : **Nambikki TV- Friday 6-15 a.m.**
Tamilan TV- Sunday 6-45 a.m.
Magazine : **Kirubaiyulla Vaarthai (Monthly Tamil)**
The Voice of Truth Intl. (English Qtly.)
Bible corres.Course : **Basic and Advanced Bible**
Correspondence Courses (Tamil & English)
J.C. School Of : **Training faithful men and women for**
Evangelism Evangelism @ their Place

Online Bible Course@ : www.graciousword.org.(Tamil&English)

God's word to the Visually Challenging People

- The Voice of Truth International Braille Edition, Tamil& English-Free
- Braille Bible Lessons, Tamil& English-Free
- Free MP3 Player Audio Bible for Blinds, Different Languages-Free

For more information and Bible Course, write to

Church of Christ, Post Box 15, Arasaradi, Madurai-625016.

Tamilnadu (India) Cell : 92 4421, 4421, 92 4431 4431

Email : obey2jesus@gmail.com Visit : www.graciousword.org

SATHYA VAZHI

Speakers : **P.R. Swamy (Evangelist)**
Radio Program : **Sunday to Wednesday 5.30 p.m.**
Srilanka All Asia Service-25 & 49 Meter band
Magazine : **Sathya Vazhi (Tamil)**
Programs : **Bible School & Bible Corres. Courses**

For more information write to
"Sathya Vazhi", Post Box 8405, Bengaluru - 560 084
Phone : 080-25463507 Cell : 098440 70763
Email : prsdoug@hotmail.com

THIRUMARAI AASAN

Speaker : **Rajanayagam**
T.V. Program : **Tamilan T.V.-Monday 7.00 a.m.**
Thursday 9.30 p.m. & Saturday 7.15 a.m.
Magazine : **Thirumarai Aasan (Monthly)**
Tamil Qtrly Magazine : **"Sathiyathin Kural" (TVOTI- Tamil)**
Advanced Bible Correspondence Course Available in Tamil

For more information write to
Church of Christ, Post Box 27, Dharapuram Road,
Kangeyam - 638701 Cell : 9842730382

THE WORD OF CHRIST

Speaker : **B. Arjunan**
T.V. Program : **Tamilan T.V.-Monday, Saturday 7.30 -7.45a.m.**
Magazine : **The word of Christ (Monthly)**
Radio Program : **SW25 & 41m (Saturday 5.30 to 5.45 p.m.)**
Srilanka All Asia Service

For more information write to
The Word of Christ, Post Box 5, Batlagundu - 624206.
Dindigul Dist. Cell : 9443558041

SATYAVANI

TELUGU

Speakers : **Joshua & Ricky Gootam**
T.V. Program : **Subhavartha Channel Sunday 6.00 p.m.**
Rakshana Channel
Wednesday 6.30 p.m. Thursday 11.00 a.m.
Satyavani T.V. Online : www.sakthitv.in
Every Wednesday & Friday at 8.00 p.m.

For more information & Bible course write to
Post Box 80, Kakinada, Andhrapradesh-533001.
Phone : 08842363722 E-mail : jgootam@yahoo.com

MALAYALAM

- Speaker : **P.K. Vargheese**
T.V. Program : **Jai hind Channel**
Every Saturday 6 a.m. to 6.30 a.m.
Magazines : **Bible Truth - Monthly**
& **Truth for Today (Bi-monthly)**

For more information & Bible course write to
Church of Christ, Tampuranmukku, Trivandrum- 695 035.
Phone : 0471 - 2303378, Cell : 9447035465

HINDI

- T.V. Program : **Shubh Sandesh Hindi Channel**
Every Sunday, Tuesday 7.00 pm to 7.30 pm
Speakers : **Sunny/ Francis/ Vinay David**
Magazine : **English Bible Teacher - Sunny David**
E-mail : sunny_davidin@yahoo.co.in
Cell : 09810896789
Hindi Bible Teacher - Francis David,
Email : davidfrancis53@rediffmail.com
Cell : 09911916932
Bible Courses : **Hindi & English - Vinay David**
Email: vinay_david2002@yahoo.co.in
Cell : 09911719517
Church meets at: C.R. Park, 1st block, Near Market
No. 4, New Delhi - 110019
Sunday Worship: 11.00 a.m.

For more information write to :
Church of Christ, Post Box 3815, New Delhi - 110049

BRALLE MAGAZINE & BRALLE BIBLE COURSE Available for
Visually Challenging People in Tamil/English/ Telugu Languages.

Write to : **THE VOICE OF TRUTH INTERNATIONAL-BRALLE EDITION**
P.O. Box : 15, ARASARADI, MADUARAI-625 016. TAMILNADU
Email : obey2jesus@gmail.com Ph.: 92 4421 4421

**व्हाईस ऑफ टुथ इंटरनेशनल
फॉर्म**

- मी व्हाईस ऑफ टुथ (मराठी) माझ्यासाठी मागवू इच्छितो / इच्छिते. मी चार अंकासाठी वर्गणी रू. १००/- चेक / मनीऑर्डरने पाठवित आहे. माझा पत्ता खाली दिला आहे.
- मी व्हाईस ऑफ टुथ (मराठी) माझा मित्र ह्याच्यासाठी मागवू इच्छितो / इच्छिते. मी चार अंकासाठी वर्गणी रू. १००/- चेक / मनीऑर्डरने पाठवित आहे. माझा पत्ता खाली दिला आहे.
- मी २५ प्रतींची वर्गणी रू. ५०० पाठवित आहे. ह्याप्रकारे पूर्ण मंडळीच्या लोकांसाठी ह्या प्रती मागवून तुम्ही प्रचार करण्यासाठी मदत करून आशीर्वाद प्राप्त करू शकता.

कृपा करून ह्या फॉर्मला भरून चेक सोबत एका पाकीटामध्ये टाकून किंवा मनीऑर्डर सोबत खाली दिलेल्या पत्त्यावर पाठवून द्यावे. चेक/मनीऑर्डर खाली दिलेल्या नावाने पाठवावे.

Amul Dayanand Bansod

**F/5 Siyon Nagar, Near D.K.M.M. College, Lani Road,
Pahadsingpura, Aurangabad - 431 001 (M.S.) India**

Name

Add

City State Pin
